LC
N25
77491

உ

கணபதி துணை.

தன்வந்திரி பகவான்.

திருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்த

கருக்கிடை நிகண்டு

முன்னூறு.

இஃது

பட்டாளம் எருக்கஞ்சேரி

கனகசபைபண்டிதர் முன்னிலையில்

மதுரை-புதுவை-சென்னை இச்சங்களில்

தமிழ்த் தலைமைப் புலமைநடத்திய

களத்தூர்-வேதகிரிமுதலியார் குமாரர்கள்

ஆறுமுகமுதலியாராலும்

ஆயுர்வேதபாஸ்கரன்

கந்தசாமி முதலியாராலும்

பற்பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டாராய்ந்து

[illegible]யுறப்பரிசோதித்து.

இ. ரா. ம. குருசாமிக்கோனார்

அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி

எ. தீனதயாள முதலியார்

அவர்களால்,

சென்னை

ஸ்ரீ ஆதிமூலம்பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1925.

28 AU… 25

செப்பனிடுபவர் பெயர்

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நாள்

சரிபார்த்தவர் கையொப்பம்

ஆராய்ச்சி உதவியாளர் கையொப்பம்

77491

தன்வந்திரி பகவான்

திருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்த

கருக்கடை நிகண்டு—கூ00.

தேவாலய துதி காப்பு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிதிரோ தாயியுடை [illegible]
அம்பரமா ஜோதியின் றுதிபோற்றி
வாதிதிரோ தாயென்ற [illegible] யணிந்தாய்
வளர்த்தெடுத்தாரு வாதியுட பாதம்போற்றி
மாதிதிரோ தாயியுடை கமலபதியேயென்று
வாழ்த்தியேனை [illegible] துதி போற்றி
ஆதிதிரோ தாயினரு மானைத்தி யம்பன
மைந்தன் பாதம் போற்றி. ௧

தனபானகமலபதியும் அந்தன்காப்பு
தகத்தானபரமேசுவரத்தின் பாதங்காப்பு
வெளமான திருவடிகளின் பாதங்காப்பு
வளர்த்தெடுத்த காலகுருவின் பாதங்காப்பு
கனமான [illegible] காப்பு
குருவாக [illegible] முர்த்திகாப்பு
நலமான சற்குருவின் வாசிகாப்பு
மகத்தான [illegible] வாசிகாப்பு.

[illegible]
[illegible]
ஆதியென்ற [illegible]
அன்பான [illegible]

வாப்பென்ற ஞானத்தின் ரோகத்துக்கும்
வளமாகக் கற்பத்தின் குருவின்தனக்கும்
காப்பென்ற வைத்தியத்திற் காரிகைக்கும்
கலமான குருவெல்லாம் கவின்றிடுவமே. (3)

* வாசியின் ஆக்கம்.

கவிலேவ வாசிபட ஆசைதன்கேளு
கலமான வாசியதான் பதிலேபோகும்
சுவிலேவ வாசிமே லத்திலின்று
கருவாகப் பறக்குமடா இன்னங்கேளு
கவிலேவ பிருபத்தோ ராயிரத்தறுநூ றுசுவாசம்
கலமாகப் பறக்குமென்று சிவன்சொலக்கேட்டேன்
அவிலேவ பறந்துதான் பாரிற்போச்சு
ஆனதொரு சுவாசங்க ளொடுக்கங்கேளே. (4)

சுவாசங்களினொடுக்கம்.

கேளப்பா கம்பமது நாபிக்கம்பம்
கெடியான கம்பத்தில் நவத்துவாரங்கள்
பாரப்பா துவாரமது அதின்தானுண்டு
பகாரிய துவாரங்க ளடைப்பதுக்கேளு
ஆளப்பா அன்னமது போருந்தொண்டை
பதிலேதான் பொருந்துதென் றாதுசொன்னார்
நாளப்பா நான்கேட்டுக் கட்டிக்கொண்டேன்
கலைமான அத்தனுக்குச் சொல்வேன்பாரே. (5)

இரேசகபூரக-கும்பகம்.

சொல்லிவே மம்மென்று கும்பிப்பாரு
சொற்பெரிய துவாரங்க ளடைத்துப்போச்சு
வல்லிவே சூரியனி லிருத்திக்கும்பி
வளமாகச் சந்திரனில் மெள்ளவாங்கு
அல்லிவே நாற்பதுநாற் பழக்கம்பண்ணி
அப்பனே வாசியது வசியமாச்சு
கல்லிலே பஞ்சேறகம் பிலத்துப்போச்சு
கனமான வாசியதனை வசத்தானைச்சே. (6)

சுப்பிரமணியர் தியானம்.

ஆச்சப்பா இல்லத்தில் குகைதான்செய்து
அப்பனே பதிவிருந்து சொல்லக்கேளு
வாச்சப்பா சுப்பிரமணியர் தியானஞ்சொல்வேன்
வளமான அரீம்-கிரீம்-வருக்கப்பாரு
மூச்சப்பா ஊரீம்-ஸ்ரீம்-ஓம்-சுப்பிரமணிய
மகத்தான சுப்பிரமணியரு சித்தியாச்சு
காச்சப்பா ஐந்தெழுத்தும் ஆறும் பெண்ணும்
கனமான ஐங்கோணத் திட்டிடாயே. (7)

இட்டிட்டுவ கிழக்காக இருந்துகொண்டு
இதமாகத் தியானந்தனைப் பதிவைபூசி
கட்டிடவே முன்சொன்ன மனமதங்கனத்
கருத்தாகக் கும்பித்துப் பறக்கப்பண்ணு
வட்டிடவே கம்பமதி ருந்திப்போச்சு
அனையான நாற்பதுதான் கனைத்துண்டே
சிட்டிட்டுவே துவாரங்க ளடைத்துப்போச்சு
தீயான சுவாசமது வசத்தானைச்சே. (8)

நட்டடா ஒருநாளி லிருக்கும்பாரு
அப்பனே நின்றமின்பு அனையக்கேளு
வசச்சடா ஒருநாளில் நின்றதானால்
வளமான சுவாசமது மடக்கிப்போச்சு
காச்சடா ஒருவருவம் நின்றதானால்
கனமான தேகமது இருக்கிப்போகும்
நாச்சடா வழிகளைன்னங் கமிகொவுகொள்ளு
கலமாக ஒன்றாக்கோன் றுதவியாரே.

ஊமை.

ஆமப்பா வப்போது தருமஞ்செய்தே
ஆனதொரு வாசியது சித்தியாச்சு
வாமப்பா வடமொழியோ லொருநாளுண்டோ
வளமான ஊமையனை யார்தான்சொன்னார்
நாமப்பா கருதலாய் மறைத்துச்சொன்னார்
கணக்காக யான்திறந்து காட்டினேன்பார்
நாமப்பா ஊமையது மகாரந்தான்டா
கலமாக எழுப்பியமது அகாரந்தானே. (10)

அதிந்திட்ட சூரியன்போ லிருப்பாளாத்தாள்
ஆனதொரு ரவிமதியு மிணையொவ்வாது
நறந்திட்ட வாலையெனும் பெண்ணைவைத்து
நலமாகக் கும்பிட்டால் பாவம்போச்சே. (18)
போச்சப்பா அவளாடை கழற்றிக்கொண்டு
புனிதமாம் வாலையெனும் பூசைசெய்வார்
காச்சப்பா கள்ளுடன் சாராயம்வைப்பார்
கனமான அமிர்தமென்று கொள்வாரையா
நாச்சப்பா சடுதியிலே நாசமாவார்
நலமான பித்தவெறி மேலேகொண்டு
வாச்சப்பா வாமத்தில் காமஞ்செய்வார்
வளமான காமத்தால் வாமம்போச்சே. (19)

அகஸ்தியர்.

சித்தரியாம் உட்சுழியாஞ் சிகாரமாகி
தேவியுட வட்சரமே ஆ-ஊவாகி
முத்தான ரீங்காரங்-கிலியு-மாகி
மூன்றெழுத்தாய் வாலையாய் முடியுமாகி
பத்தாகி யெட்டாகி யிரண்டுமாகி
பராபரமாம் பராபரையா பருவுண்டாச்சு
சித்தரெல்லா மிந்தெழுத்தை யறியார்பாருந்
செப்பினே னிதனுடசிங் காரந்தானே. (20)

வாலையின் பேயர்.

போச்சடா யிவையெல்லாம் வாமமல்ல
புகழான பொருளைவைத்து வாமஞ்செய்தால்
ஆச்சடா ஞானமொடு யோகஞ்சித்தி
அன்பான வாதமோ டெட்டெட்டுஞ்சித்தி
வாச்சடா வாலைக்குப் பேர்தான்கேளு
வளமான சல்லிமாம் பாலைதானடா
பாச்சடா பால்வார்த்து வாமஞ்செய்தால்
பரிவாகச் சொன்னதெல்லாஞ் சித்தியாமே. (21)

வாலையின் பேயர்.

சித்தியென்ன பதினாறு மாதமப்பா
சிறப்பான சகலியென் றென்றும்பேரு
சத்தியென்ன மொழுதேவ மென்றும்பேரு
ஆனதொரு கன்னியென் றென்றும்பேரு

[illegible] வாலைப்பெண் [illegible] றும்பேரு
வளமான சத்திப்பென் னென்றும்பேரு
சத்தியே பதுமையா மென்றும்பேரு
சமர்த்தான ஞானப்பெண் ணென்றும்பேரே. (22)
போரான அஷ்டகாம் பொட்டும்பேரு
பிலமான ரக்கணமென் றும்பேரு
ஆரான அஷ்டசித்தி யென்றும்பேரு
ஆனதொரு உருவாயென் று வாலைப்பேரு
நாரான சத்தியென் றும் வாதமென் றும்
நலமான தேவியென் றுஞ் சிவந்தானென் றும்
வாரான சத்திய மென்றும்பேரு
[illegible] (23)

சல்லிவேரின் பேயர்.

போப்பா சல்லிமா மூலத்தின்பேர்
[illegible] களிதெல்லா மாச்சபாரு
[illegible] யென் சல்லிவேரு
[illegible] சல்லிவேரு
[illegible] தேவிப்பென்தான்
வளமான சகலியாம் வெளிவிட்டபோதும்
காப்பா தந்திசர் வாலைப்பென்னும்
[illegible] சல்லியை கொடுக்கத்தானே. (24)
கொடுக்கமடா சந்திக்கமடால் வாதருசித்தி
கொடுக்கயிலே யீதுவிட்டால் வாதமாமே
வடுக்கடா வாலையாரி விட்டாக்கால்தான்
வளமான வாதமெல்லாம் கெட்டுப்போகும்
[illegible] மந்திரசித்தி கருக்கள்சிலவும்
நலமான சல்லியோ தானும்வேனும்
அடுக்கடா சல்லியே நில்லாவிட்டால்
ஆனதொரு அதுவணைவித்தைக சித்தியாதே. (25)
சித்தென்ன ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்லச்
சிறப்பாக மங்கையா மாகிநின்ற
அத்தனருள் சல்லிவேர் வாங்கிக்கொண்டு
அப்பனே பதுமையாய்ப் பண்ணுவாய்நீ

---

* சக்களாசகலை - அதேமயாரூபம்.

இல்லான கிட்டியென்றும் நத்தையென்றும்
இதமான குப்பிடு கல்லென்றும்பேரு
வல்லான பேனியானைக் கல்லென்றும் பேரு
வளமான வெள்ளைக்கல் லென்றும்பேரு
மல்லான சாமாரி யுப்பென்றும் பேர்
மகத்தான கேசரிநா னென்றும்பேரு
நல்லான வாநியுப் பென்றும் பேரு
நலமான அதிவிற் தென்றும்பேரே (84)

போரான பச்சைமலைப் புனிதாவென்றும்
பிரபல்லியமான தொரு நாகமென்றும்
வாரான வழுதுறைப் பூவென்றும்பேரு
வாரமான நத்தியப்பு சிலத்திறுப்பு
காரான நாட்கரு வென்றும்பேரு
கனமான வெளிக்கருதா னென்றும்பேரு
மாரான பதுமினிசங் கினிதாவென்று
மகத்தான அத்திகினிசித் தினிதாவென்றே. (85)

தானான கோரையென்று முடிதாவென்றுந்
தகத்தான வைக்குருவ மண்டமென்று
மானான கிலிஞ்சியென்றுஞ் சிப்பியென்று
மகாமகா பூவென்று மிதற்குப்பேரு
வானான சிற்றண்டம் போண்டமென்றும்
வள்மான சந்திறுட கொடிதானென்றுந்
தானான காயென்றும் பழந்தானென்றுந்
தாக்கான கன்னியென்றுங் காட்டினாரே. (86)

காட்டினா ரிரவியென்றுந் திகைப்பூடென்றும்
கருத்தான திகைப்பூச்சி யென்றுஞ்சொன்னார்
நாட்டினார் காயுமென்றுஞ் சிவன்விந்தென்றும்
நலமான இந்திரகோபப் பூச்சியென்றும்
வாட்டினார் சனிபீசன் வாகனந்தானென்று
வளமான அண்டப்பக் பாகையென்று
மாட்டினார் கருங்கொடி யென்றுஞ்சொன்னார்
மயமான பேரிதனை நாம் சொன்னோமே. (87)

சொன்னேனே அறுபத்து நாலுபேருஞ்
சொன்னதெல்லா மித்தனையும் பூவுக்கப்பா
அன்னேனே அறுபத்து நாலுசித்தர்
அவரவர்க ளிச்சைபடி சாஸ்திரஞ்சொன்னார்
வன்னேனே தலைக்காலாய்ச் சொல்லிப்போட்டார்
வளமான சித்தர்கள்தான் வகுத்தநூல்கள்
மன்னேனே சித்தர்கள் தான்கூடிக்கொண்டு
மகத்தான பாஷைகளால் மறைத்திட்டாரே. (38)

மூளையின்பெயர்.

மறைத்திட்டார் தலைப்பிண்டந் தன்னையப்பா
மகத்தான மூளைக்குப் பேர்
தான்கேளு அறைத்திட்டார் சிவன்விந்து மூளைப்பாலென்றும்
அன்பான பழச்சாறென் றிதற்குப்பேரு
கறைத்திட்டார் புளியென்றும் பழமந்தாமென்றும்
கனமாக ஐங்காயமென்றும் பேரு
நிறைத்திட்டார் விந்துவென்றும் திரைப்பூடென்றும்
நல்லதொரு திரைப்பூச்சி யென்றும்பேரே. (39)
பேர்சொல்ல விதற்கப்பா வேணதுண்டு
பேரான மூளையையுந் தெளிவாய்க்காண
ஆர்சொல்லப் போராக சொன்னேன்பாரே
அல்லாருஞ் சொன்னவித மிதுதானப்பா
வார்சொல்லப் போனாலுந் தர்க்கஞ்செய்வார்
வளமாக யான்சொன்னேன் தர்க்கஞ்செய்தார்
நான்சொல்லி வாதாடித் தர்க்கஞ்செய்தேன்
நலமாக இந்நூலின் பொருள்சொல்வோமே. (40)

நூலீதல்.

சொல்கின்ற பெண்பதினை யறிவுதோன்றி
சொற்பெரிய பதிதனிலே நல்லோர்க்கல்லால்
அல்லவே தரமனதி னென்று சொல்லி
அப்பனே ஆசாரமியோர்க்கு ஈவாய்
வல்லவே பலனுண்டாம் சித்தருரைநான்
வளமாகச் சித்திகெய மாகச்செய்வான்
நல்லவே இந்தவித மென்று சொன்னேன்
நலமான சித்தர்கள் தான் மெச்சினாரே. (41)

தலைப்பிண்டசெயநீர்.

மெய்ச்சவே தலைப்பிண்ட மண்டம்வாங்கி
விருதான கல்லுரலில் போட்டுக்கொண்டு
அச்சவே அமுரிதமென்ற ஜலத்தாலரைத்து
அப்பனே இருப்புசக்கை யதனிற்சாடு
வச்சவே பன்னிரண்டு ஜாமங்குத்தி
வளமாகரேகித்து மெழுகுபோலாம்
கச்சவே கரண்டிகொண்டு பீங்கானிற்போட்டு
கனமான ரவிதனிலே கவாசால்வை. (42)

நலனாள்தான் வைக்கயிலே நீரிறங்கும்
நலமான சீசாவில் பதனம்பண்ணு
அலமான அண்டமடா விந்தாவிந்து
அப்பனே அண்டவிந்து தெளிவாய்ப்போச்சு
நவநாள்தான் ரண்டுனித மாச்சுதப்பா
நகையாதே ஜெயநீரின் பெருமைகேளு
மலைநாள்தான் மூலைப்பாலும் பழச்சாறென்றும்
மகத்தான நவநீத ஜெயநீராமே. (43)

ஜெயமான முத்துநீர் முகமென்றுஞ்
செய்கதொரு செக்கமுநீர்ச் செந்நீராச்சு
அரமான வாய்நீரும் வழலைநீரும்
அப்பனே வாமநீர் காமநீராம்
கயமான கன்னிநீ ரண்டநீரு
கண்காணா அண்டமட விந்தென்றும்பேர்
நயமான சுனியமது பழநீரென்றும்
நலமான பத்மினியின் நாதமென்றே. (44)

புளியின்பெயர்.

நாதந்தான் பூநியுட நாதமென்று
கலைமான பூநீறு பழக்கினீறு
வாதந்தா னிவ்விதத்தில் சிற்குப்பாரு
வளமான புளியிலுட பெயரைக்கேளு
ஆதந்தான் பழம்புளியடா புளியென்றம்பேர்
[illegible] மென்றுங்கூறு
[illegible] மென்றுமப்பா
[illegible] விதிக்குப்படியே. (45)

போான இந்நூலைப் படித்தபேர்க்கும்
நிலமான கர்மநோய்சித் திக்கும்பார்
ஆரான அஷ்டகுன்ம மெய்தும்பாரு
ஆராலுந்தீராது அரன்மேலாணை
வேரான வேதாந்த சித்தர்சொன்ன
வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் கருமறைப்பை
காரான என்போன் தட்சணுயன்
நலமான ஆயிரத் திருநூறென்றே. (46)

என்றேதான் ஆயிரத் திருநூறப்பா
இதமாக வென்போன் மறைத்து வைத்தான்
கன்றேன்ற கருக்கிடைத்தான் மறைத்து வைத்தான்
கனமாக இந்தவித மெடுத்துஆடு
வன்றென்று நான்சொன்னப் படியெடுத்து
வணமாக சொன்னசித்தர் சாஸ்திரவீதம்
அன்றென்று அவரவர்தானிம் முறையெடுத்து
அப்பனே நிகண்டிலுடைக் கருசேர்த்தாட்டே. (47)

ஆட்டா என்னைப்போற் றென்றுசொல்வோர்
அப்பனே சித்தர்கள் யாருமில்லை
பட்டடா பணிவிடைக ளனேகஞ்செய்துதன
பரமான நந்திசர்ப பாதந்தன்னை
வாட்டமாக் கோயிலிருந்த வீய்ந்தார்
வளமான சதகலைத் திரவமப்பா
காட்டமாய் அஷ்டசித்தி போகங்கண்டேன்
நலமான ஞானவாதம் கண்டேனே. (48)

கண்டதொரு [illegible]முடன் வாதப்போக்கு
கனமான யோகமுடன் வைத்தியப்போக்கு
விண்டதொரு மாந்தரீக மயேந்திரசாலம்
வெளியாகத் திறந்துவிட்டா ராயிரத்தில்
அண்டதொரு அண்டர்பிரா னருளைப்போற்றி
அன்பான நிகண்டுதனை யடக்கம்பண்ணு
தொண்டனுக்குத் தொண்டனா யிருந்தோனாகி
தேறுத கருவெல்லாந் தோணுங்காணே. (49)

நாணப்பா கண்மணியன் மணியேகேளு
காணுக கருமொல்லாங் காட்டுதேன்பார்
தோணப்பா தொண்டு[illegible] ஆலவாகுகு
சொற்பெரிய போசமதாய் வாங்கவேண்டாம்
ஆணப்பா நாலீந்தோர் மனமொத்தக்கால்
ஆனதொரு அந்தரமா யிடிதான்விழும்
பேணப்பா அவர்மனது பூரிக்கச்செய்து
பேலான நூலைத்தான் வாங்கிக்கொள்ளே. (50)

சுத்தசலத்தின்பெயர்.

கொள்ளவே சுத்தசலப் பேரைக்கேளு
கொடிதான உரோமநீ ரென்றும்பேரு
கள்ளமே பனிநீ ரென்றும்பேரு
கனமான எருக்கம்பா லென்றும்பேரு
விள்ளவே ஊனீ ரென்றும்பேரு
வேதமான அப்புநீ ரென்றும்பேரு
அள்ளவே ஆலம்பா லென்றும்பேரு
அன்பான சங்குநீ ரென்றும்பேரே. (51)

பேரான பதனமல்லி நீரென்றும்பேர்
பெட்டமைய பாதொருவசிநீரு
பாரான வாரிக்கு உமிரென்றும்பேர்
வையான வைபூர்த மென்றும்பேரு
நாரான நவநீர்ப டமியென்றும்பேர்
நலமான நவநீத நீரென்றும்பேர்
சீரான சுத்தசல மதற்குத்தானும்
நிலையாக இத்தனைபேர் நிறைத்திட்டாரே. (52)

நிறைத்திட்டார் சித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு
நிலையாகப் பாவைகள்தான் பேசிக்கொண்டார்
நிறைத்திட்டார் நூல்தானும் பாவையாக
[illegible] பான்திறந்து [illegible]
[illegible] கன்னியுடன் [illegible]
[illegible]
[illegible] சுத்தசல [illegible]
[illegible] (53)

பாரப்பா கட்டான திக்கென் றாலும்
பற்றிவந்து சத்தசமாய் குடத்தினின் றுரும்
ஆரப்பா அறுதாண்டா மௌனம் நீங்கி
அப்பனே அதைவிட்டால் வாதம்போச்சு
வாரப்பா வழியாகத் திறந்துசொன்னேன்
வளமாக என்னூலைப் படித்தாரானால்
காரப்பா காசினில்வீழ்ந் தலைவார்பாரு
கலையாகத் தருமபுத்ரன் சொன்னேனப்பாரே. (54)

கூற்றேகை.

சொன்னேனடா ஒருநிலையாய் நின்றாயானால்
சொற்பெரிய சகலசித்து மிதற்குள்ளாகும்
வன்னனடா இதைவிட்டால் மௌனமில்லை
வளமான அமிர்தமென்ற பேருமில்லை
தன்னையடா புத்திவர என்னூல்பாரு
தனமான சிகண்டப்பா முன்னூறுக்கும்
அன்னனடா இதுநாற் றெட்டில்தானும்
ஆனதொரு வைத்தியக் கருக்கடை சொன்னேனே. (55)

சொன்னனடா எழுபத் தெட்டிலப்பா
சொற்பெரிய வைத்தியர்தா னப்பாபாரு
அன்னனடா அந்நூறில் சகலமுஞ்சொன்னேன்
அப்பனே ஆயிரத் திருநூறுக்குள்
வன்னனடா வாதமொடு வைத்தியமார்க்கம்
வளமாகப் பன்னிரண்டு மிருக்குதப்பாரு
மன்னனடா சகல முன்னூல் தோற்றுவிக்கும்
மகத்தான முப்பூநாற் பதையுப்பாரே. (56)

பாரப்பா ஞானமும் பதையப்பாரு
பாருலகில் முப்பதிலே மகிமைபாரு
ஆரப்பா காடியென் பதையுப்பாரு
அன்பான ஞானமென்பா சமாதிப்பார்
வாரப்பா என்னூலை யொன்றுபார்த்தால்
வளமாகக் கருக்கெல்லாந் தோற்றும்பாரு
காரப்பா இவையெல்லாம் பார்த்தாயானால்
கலையாக யோகவான் ஆவானப்பாரே. (57)

போகமென்ற வாசியதை யறியவேண்டும்
புகம்வரைக்குஞ் சடலமது நிற்கவேண்டும்
வாகமென்ற வாலைப்பெண்ணை அறியவேண்டும்
வளமான சல்லியை யறியவேண்டும்
நாகமென்ற ரவிமதியை அறியவேண்டும்
நலமான சிவசத்தி யறியவேண்டும்
பாகமென்ற கைபாக மறியவேண்டும்
பரிவான மந்திரந்தான் சித்திக்கவேண்டே. (58)

சிவ முப்பு.

சித்திக்க வகைகேளு சொல்வேனப்பா
சிதசாத தலைப்பிண்ட வோடதப்பா
வத்திக்க நாதந்தான் பொன்வேந்து
வளமாகக் கல்லுசலி யிட்டுத்தாக்கு
அத்திக்க இருப்பதைக் பத்தமாய்
ஆனதொரு அண்டமெல்லாந் தூளாய்ப்போகும்
நத்திக்க நாதுமம் பூநீருகும்
நலமாக இரண்டுமொன்றாய்ப் பாண்டத்திற்போடே. (59)

போடவே பனிநீரு படிதான்வாரு
பொருளான அண்டவிந் தப்படியளை தான்வாரு
ஆடவே கலக்கியதை தெளிவிறுத்து
அப்பனே அத்தெளிவைக் காய்ச்சக்காய்ச்ச
வாடவே வேண்டாநான் காய்ச்சிக்கொண்டால்
வளமான என்னெய்கக்கி பொழுகும்பாரு
நாடவே குழம்பாகும் எடுத்துக்கொண்டு
நலமான பீங்கானில் வார்த்திடாயே. (60)

வாரடா அகலுள்ள பீங்கானில்தான்
வளமாக வார்த்ததின்மேல் பீங்கானமூடி
ஆரடா சிலப்புமன் பூசிபோடன்
அப்பனே சந்தனம் சாவக் காய்ச்சினமி
சாடா அதனைநில் மோடமேறி
கலமான பீங்கானை வைத்துப்போற்று
காடா பால்நூறு சேரத்திடப்பா
கனம்பக வற்றித் தந்தனரீ. (61)

அஞ்சநாட் சென்றதென்றால் சொல்லக்கேளு
ஆரான முப்பூவும் பூக்கும்பாரு
வஞ்சகின்ற முப்பூவை யெடுத்துக்கொண்டு
வளமாகக் குப்பிதனில் பதனம்பண்ணு
நஞ்சிதுதான் சிவமுப்பூ பதனம்பண்ணு
நலமாக முப்பூவுக்குப் பூசைபண்ணு
கஞ்சகின்ற நான்சொன்ன முப்பூப்போலே
கடிதான முப்பூவுஞ் சொல்லார்பாரே. (62)

சத்தியின் முப்பூபேயர்.

பாரடா சிவமுப்பூ சொன்னேனப்பா
பரமான சத்தியின்முப் பூவைக்கேளு
ஆரடா இருநான்காம் பிண்டம்வாங்கி
ஆனதொரு அண்டமதை யெடுத்துக்கொண்டு
வாரடா அண்டத்தின் கோவை போக்கி
வளமான ஓட்டிலே [illegible]
நாரடா உரவிட்டுச் சொல்லக்கேளு
நாதாந்த உண்மைகொண்டு [illegible] (63)

சாடப்பா சாடியிலே முன்புரியும்போடு
[illegible]
வாடப்பா வழித்தெடுத்து யண்டத்திலிட்டு
வன்மான சுத்தரசப் படியிரண்டு
நாடப்பா செம்பூரு படிதானொன்று
நலமான பாண்டத்தில் வார்த்திடாய்நீ
ஆடப்பா அடுப்பேற்றிக் கலக்கிக்கொண்டு
அப்பனே தீமூட்டி யெரித்திடாயே. (64)

எரித்திடவே பீதிலெண்ணெய்க் கக்கிப்போகும்
இதமான எண்ணெய்கக்கி பஞ்சப்போலாம்
வரித்திடவே காதமென் றிதற்குப்பேரு
வளமான பாண்டத்தை யிறக்கிக்கொண்டு
கரித்திடவே பீங்கான்தான் அகலமாக
நலமாகப் பீங்கானில் வடித்துக்கொண்டு
அரித்திடவே முன்சொன்ன பூரிக்கேத்தி
ஆனதொரு பேழையைத்தா சதாரம் பண்ணே. (65)

பண்ணப்பா தும்பைசெடி சூழவைத்து
பரிவாக நடுமேடை பீடிகாவைத்து
பண்ணப்பா அர்ச்சனைதான் தும்பைப்பூவால்
வளமாக நாற்பதுநாட் செய்துவாரீ
அண்ணப்பா மேலுமொரு பீடிகான்மூடி
அப்பனே யிரவிரெண்டாஞ் சாமம்வாங்கு
நன்னப்பா ஒருசாம மதிதான்வீசும்
நலமாய்கல் தனிலிரவி வீசுந்தானே.

வீசுகிற கனலிலே பூக்கும்பூவு
விதமான முப்பூவு வெள்ளையையா
ஆசுகிற தென்னவென்றால் சாரைப்போலே
அப்பனே கம்பியும் பிரைச்சல்தானும்
வாசுகிற தேவியுப்பு இதுதானப்பா
வளமான முப்பூவைப் பதனம்பண்ணு
நாசுகிற தேவியுப்பைப் பதனம்பண்ணு
நலமான குப்பிதனி லடக்கம்பண்ணே

அடக்கப்பா சிவத்துக்குச் சத்திசொன்னேன்
அன்பான சிவமதுதாம் விந்தாவிந்த
அடக்கப்பா சத்திதான் நாதமாகும்
வளமான அகாரமுடன் உகாரமிற்கும்
நடக்கப்பா நாதமது உகாரந்தாண்டா
நலமான விந்துதான் அகாரமாகும்
சடக்கப்பா பிரிதிவி அப்புமாகும்
சபர்த்தான அப்புடனே பிரிதிவியென்றே.

உரோமப்பெயர்.

என்றப்பா பிரிதிவி யப்புங்கூடி
இதமான முப்பூவாம் இனிமேற்கேளு
சென்றப்பா சிவசத்தி முப்புச்சொன்னேன்
வளமான மயிர்தனக்குப் பேர்தான்கேளு
அன்றப்பா கோரையென் றுஞ் சடிலென்றுமப்பா
ஆனதொரு மயிர்தனக்குச் சகலதுசொல்வார்
நன்றப்பா சகலத்திற்கு மயிரைப்போலக்கு
மைந்தனே மயிரிபக்கி பெண்ணாந்தொப்பே.

செய்யப்பா என்னிகண்டைச் சித்தர்கூடி
செம்மையுட வனிடத்தில் வைத்திருந்தார்
வையப்பா வாதாடி கேள்விசொன்னேன்
வளமான நிகண்டையப்பா ஈய்ந்தார்பாரு
வையப்பா உனக்குத் இப்வேளையப்பா
மகத்தான நிகண்டு தானன் வளஞ்சொன்னேன்பார்
விரியப்பா இன்னமொன்று சொல்வேன்பாரு
கலமாக சிவமுப்பூச் சுண்ணங்கேளே. (70)

சிவமுப்பூச்சுண்ணம்.

தேளப்பா சிவனுப்பு பலந்தானொன்று
இருமையாய்க் கல்லத்தி லிட்டுக்கொண்டு
ஆளப்பா சிவனிக்கு விட்டுஆட்டு
அப்பனே சாமமதி சன்றிஆட்டு
விளப்பா சத்துசலம் சாமமாட்டி
வளமாக மைமைமதாய் ஆட்டிக்கொண்டு
ரவப்பா வழித்தெடுத்து வில்லைசெய்து
சுக்காக உலர்த்திடாயே. (71)

உலர்த்தப்பா சனிதனிலே புலர்த்திக்கொண்டு
உத்தமனே மூன்றுபுடம் சீலைசெய்து
வலர்த்தப்பா வாட்டிமெய்யூற் புடத்தைப்போடு
ஆறியபின் பார்த்தாயானால்
அளர்த்தப்பா வெண்முப்பூச் சுண்ணமாகும்
ஆனதொரு சுண்ணமதைப் பதனம்பண்ணு
அமர்த்தப்பா சுண்ணத்தைக் குப்பிதன்னில்
கனமாக பதனம்பண்ணிப் பூசைபண்ணே. (72)

முப்பூச் சுண்ணப் பெயர்.

பண்ணப்பா முப்பூச்சுண்ணப் பேரைக்கேளு
பரிவான வழலைச்சுண்ண மென்றும்பேரு
அண்ணப்பா அண்டச்சுண்ண மென்றும் பேரு
ஆனதொரு சவர்க்காரச் சுண்ணமென்றும்
வண்ணப்பா விந்துச்சுண்ண மென்றும்பேரு
வலுவான பூரணத்தின் சுண்ணமென்றும்
கண்ணப்பா காரச்சுண்ண மென்றும்பேரு
கனமான சவர்க்காரச் சுண்ணந்தானே. (73)

தானப்பா பூநீற்றுச் சுண்ணமென்றாம்
தபமான வெண்பூரச் சுண்ணமென்றாம்
வானப்பா மதனவல்லிச் சுண்ணமென்றாம்
வளமான பூமிநாதச் சுண்ணமென்றாம்
கானப்பா மதவாரிச் சுண்ணமென்றாம்
கடிதான ஆனைக்கற சுண்ணமென்றாம்
ஆனப்பா முப்பூநீ றென்றும்பேரு
ஆனதொரு சங்குச்சுண்ண மென்றும்பேரே. (74)

போப்பா முப்பூச்சுண்ணப்பெருமாகும்
பிரபல்லிய மானதொரு சமாதிச்சுண்ணம்
வாரப்பா இவ்வாறு முப்பூச்சுண்ணம்
வளமாக இத்தினைப்பே ராச்சுதப்பா
ஆரப்பா அறிவார்கள் முப்பூச்சுண்ணம்
அப்பனே யறிந்தாக்கால் சித்தன்சித்தன்
காரப்பா பிரமனொடு விடணுருத்திரன்
கடிதான இவர்மூவர் முப்பூவாச்சே. (75)

ஆச்சப்பா இவர்மூவராலேஐயா
ஆனதொரு * சராசரங்கள் தொழின்முடிகளாச்சு
வாச்சப்பா இந்நூலை வழுதிக்கால்
வளமாகக் கர்மமோ யெய்தும்பாரு
நாச்சப்பா நூல்களைத்தான் அறியாமூடர்
நலமான சாஸ்திரத்தை வெளிதென்பார்பார்
காச்சப்பா கர்மிகளோ நூலைக்காண்பார்
கனமான சிவயோகி பார்ப்பான்பாரே. (76)

சிவயோகி பார்த்தாக்கால் எல்லாஞ்சித்தி
சிறப்பான மடையரப்பா அறியமாட்டார்
அவயோகி யானக்கால் அழிந்துபோகும்
ஆனதொரு செய்முறைகள் பலவாதப்பா
சுவயோகி யாகிலுந்தான் நூல்பார்த்தாக்கால்
நலமாகப் பார்க்கையிலே யெல்லாந்தோன்றும்
மலயோகி பார்த்தாக்கால் நூல்களைதான்
மகத்தான நூல்களப்பா மயங்கும்பாரே. (77)

* சராசரம்-நடையுள்ளவையு நடையில்லாதவையும்.

மயங்குமடா இவன்புத்தி மயங்கிப்போகும்
மகத்தான நூலடா நால்விதமாய்ச்சொன்னோம்
அயங்குமடா இவன் மனதைப் பழித்தேபோடும்
அவன்நினைத்த படிதோன்ற முடியாதப்பா
வயங்குமடா வழக்காளி நூலதாகும்
வளமான நூலைத்தான் எளிதாய்ப் பார்ப்பான்
நயங்குமடா மைந்தா னென்றுக்கால்தான்
நலமான ஒருமனதாய்ப் பார்ப்பார்பாரே.

ஒருமனதா யிருந்தாக்கால் எல்லாஞ்சித்தி
உறுத்தவென்ற காமுகர்க்குச் சித்தியாமோ
வருமமாய் ஒருவரைத்தான் மோசம்பண்ணி
வளமாகத் தன்மனுதான் பிழைக்கச்செய்தோன்
அருமனைத்தான் அக்கிசந்தி யவர்கொத்தாக்கால்
ஆனதொரு மோசத்தால் கருமபாசக்
கருமத்தான் கெமகான பாவருமென்றா
கலமான நூல்பார்த்தால் சித்தியாமே.

சித்தித்தால் நல்லோர்க்குச் சித்தியாகும்
சிறப்பான தவயோகிக் கெல்லாஞ்சித்தி
வத்தித்தால் யோகமுடன் ஞானமார்க்கம்
வளமான வாதமொடு வைத்தியசித்தி
அத்தித்தா லவர்மனதா லென்றுசொன்னால்
ஆனதொரு சொல்லப்பா பலிக்கும்பாரு
நத்தித்தால் அருமைவா னவன்தானப்பா
நலமான ராசியுள்ளோன் சித்தன்தானே.

மதிஜெய நீர்.

சித்தான மதிசெயார் சொல்லக்கேளு
சிதறாமல் அண்டத்தை வாங்கிக்கொண்டு
வத்தான கடுப்பாதி பிளந்துகொண்டு
வளமானகம்பிபுப்படும் பலந்தான்போடு
மத்தான சிவசுண்ணங் காரச்சுண்ணம்
மருவிவரும் பலமதுதான் அதனிற்போடு
அத்தான மதிதனிலே வைத்திட்டாக்கால்
ஆனதொருவிந்தெல்லாம் கிராய்ப்போமே.

மதிசெயரின் பெயர்

போமப்பா இதன்பேர்தான் சொல்லக்கேளு
பிரபல்லிய மானதொரு வதிசெய நீரென்றும்
ஆமப்பா மசிசெயநீ ரென்றும்பேரு
ஆனதொரு அண்டநீ ரென்றும்பேரு
வாமப்பா வாலைசெய நீரென்றும்பேர்
வளமான அண்டத்தின் சிக்கென்றும்பேர்
காமப்பா கன்னிநீ ரென்றும்பேரு
கனமான பதுமினியின் செயநீரென்றே.

செயமாக என்னைப்போல் இருந்துசொல்வார்
தீர்க்கமா யெவர்க்குக் கெதிரோ இல்லை
வையமான மூலையைத்தான் பூசித்தேன்பார்
வளமாகச் சகலசித்துந் சொன்னனாத்தான்
மயமான வாலையென்ன வயதோ கொஞ்சம்
மகத்தான வாலையவள் சித்தர்தேவி
நயமான சித்தருக்குத் தாயாரென்றள்
நல்லதொரு வாலையைத்தான் வசியப்பண்ணே

வாலை பூசை.

பண்ணப்பா வாலைபூசைச் சொல்லக்கேளு
பண்பாக-ஓம் - கிலியும் சவ்வென்றேசொல்
அண்ணப்பா ஐயும்-ரீயுமென்று
அன்பான வரியும்-சரீயு மென்றுசொல்லு
வண்ணப்பா-அம்-உம் மென்றமாட்டி
வளவான வாலையுட மந்திரந்தானச்சு
கண்ணப்பா நாற்பத்து அஞ்சுக்குள்ளே
கலமாக லட்சத்தெண் ணாயிரந்தான்போடே
போடப்பா பூசைதான் சொல்லக்கேளு
புகழான வடைதோசை அப்பத்தோடு
வாடப்பா பால்பழங்கள் தேங்காய்வெல்லம்
வளமான வஸ்துவொடு சுற்றிவைத்து
காடப்பா தாம்பூலம் நைவேத்தியத்தோடு
நலமான புட்பசி மணங்களொத்து
ஆடப்பா கற்பகஸ்தூரி புனுகுசாந்து
ஆனதொரு சாம்பிராணி வார்த்திவைத்தே.

வையப்பா வில்வம் அர்ச்சனைகட்செய்து
வளமான பாலைவைத்துச் செய்துவாயே
அய்யப்பா அன்னமொடு சுத்திகரும்வைத்து
ஆமதொரு வாலையைத்தான் பூசைபண்ணு
வையப்பா மதனவல்லி வசியமாவாள்
மகத்தான வாலைப்பெண் சித்தியாச்சே
வையப்பா நாகவல்லி வசியமாவாள்
நலமான சித்தெல்லாம் தோன்றும்பாரே.

நஞ்சுக்கொடியின் பெயர்.

பாரப்பா நஞ்சுக்கொடி பச்சையென்றும்
பாங்கான உரமென்றும் அதற்குப்பேரு
தாரப்பா நாடியென்றும் வீரமென்றும்
தருகான பூரமென்றும் குருவண்டென்றும்
வாரப்பா கல்லுப்பு என்றும்பேரு
வளமான பிண்டத்தில் மூத்தவண்டு
காரப்பா வெண்சாரை யென்றும்பேரு
[illegible] கருநெல்லி யென்றும்பேரே.

போரப்பா பெற்றதொரு ரசந்தானென்றும்
பேரான வெண்ணுவ லென்றும்பேரு
ஆரப்பா மதியென்றும் அமுர்தமென்றும்
ஆனதொரு விந்தென்றும் நாதமென்றும்
வாரப்பா கல்லுப்பு என்றும்பேரு
வளமான கரியிலுட உப்பென்றுஞ் சொல்வார்
காரப்பா சந்திரப்பு வாலைப்பூவென்றும்
நலமாகப் பலவிதமாய் காட்டினேரே.

நாட்டமே யானறிந்து சொல்வேனப்பா
நலமான பரபிரமப் பிண்டப்போச்சு
வாட்டமே நந்தியென்ன, பிண்டம்பிண்டம்
வளமான வாலையென்ன அண்டமண்டம்
காட்டமே கருவென்ன நாதம் நாதம்
கருவான கருவென்ன விந்துவிந்து
மாட்டமே நாதமென்ன உகாரமாகும்
மகத்தான விந்தென்ன அகாரந்தானே.

தானாக அண்டவிந்து அண்டநாதம்
  தனதாக முன்னேதான் சொல்லிவிட்டேன்
வானாக மான் சொன்னேன் மேலேயப்பா
  வளமாக ஆறுந்தான் சொல்லார் சொல்லார்
ஆனைக சசமதுதான் விந்துவிந்து
  ஆனைக கஞ்சக்கொடி பிண்டத்தொடிருக்கும்
தானாக உரமதுதான் புளிதானப்பா
  தனதான் வீரமது புளிதான்பாரே. (90)

பாரடா பூரமது புளிதானப்பா,
  பாலகனே கருவண்டு புளிதானப்பா
ஆரடா கருநாபி புளிதானென்றும்
  ஆனதொரு பச்சையப்பா மூளைமூளை
வாரடா மூத்தவண்டு பிண்டம் பிண்டம்
  வளமான வெள்ளாரைவிந்துவிந்து
நாரடா கருநெல்லி நாதம்நாதம்
  கலமான மதியமூர்தம் நாதவிந்தே. (91)

அண்டச் சுன்னம்

நாதந்தான் கல்லுப்பு அண்டமப்பா
  நலமான வெள்ளைவல் சத்தியுப்பு
மாதந்தான் பத்தான் மாதமப்பா
  மகத்தான அண்டபிண்ட மூர்த்திக்காளும்
வாதந்தா னிவ்விதமாய்த் திறந்தாச்சொன்னேன்
  வளமான அண்டத்தின் சுன்னமிக்கேது
ஆதந்தான் தலைப்பிண்ட மண்டோடப்பா
  ஆனதொரு ஓடப்பா சண்டெடுத்தே. (92)

கடுத்தப்பா கல்லூரலி லிட்டுக்கொண்டு
  இதமான இருப்புலக்கை யதனாற்சாடி
வடுத்தப்பா தூளாக்கி வடித்துக்கொண்டு
  வளமாகக் கல்வத்தி லிட்டுத்தாக்கு
அடித்தப்பா அத்தகலம் வார்த்தரைத்து
  அப்பனே யதன்பிறகு சொல்லக்கேளு
அடித்தப்பா சிலைமண்ணும் பலைந்தான்போமே (93)
  சிலமான முன்னின்றால் சாமமாட்டே

அட்டிடுவாய் வில்லைசெய்து ரவிமிற்போடு
அப்பனே யலங்கபின்பு எடுத்துக்கொண்டு
வாட்டிடுவாய் செங்கோல் சீலைசெய்து
வளமாகப் புடம்போட நீறிப்போகும்
நீட்டிடுவாய் நீறெடுத்துப் பூசைபண்ணு
நினைவாகச் சல்லிவேர் பூசைப்பண்ணி
நாட்டுவாய் குப்பிதனி லடக்கஞ்செய்து
நலமான சிவஅண்டச் சுண்ணமாச்சே. (94)

சத்தியண்டச் சுண்ணம்.

ஆச்சப்பா சிவஅண்டச் சுண்ணஞ் சொன்னேன்
ஆண்தொரு சத்தியண்டச் சுண்ணங்கேளு
வாச்சப்பா எட்டாவது பிண்டம்வாங்கி
வளமாக அண்டத்தை வாங்கிக்கொண்டு
காச்சப்பா கோரையுடன் றூளைப்போக்கிக்
கனமான அண்டத்தைச் சுத்திக்கேளு
காச்சப்பா பூநீறு பிடிதானென்று
கலமான சத்தலைம் படிதானரப்பே... (95)

ரண்டப்பா இரண்டுமொன்றாய்க் கலக்கிக்கொண்டு
ரேசித்து அடுப்பேற்றி தீயைமூட்டு
வண்டப்பா நீமூட்டி யெரித்திட்டாக்கால்
வளமாகச் சுத்தமதாய் சுத்தியாச்சு
கண்டப்பா அண்டோடு எண்ணெய்தக்கிக்
கனமாக எண்ணெய்து சுழன்றுபோகும்
அண்டப்பா அண்டத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
அப்பனே கல்லுரலில் விட்டுச் சாடே. (96)

சாடப்பா அண்டத்தைத் தூளாய்ப்பண்ணி
சாஸ்திரமா மென்னுடைய கலக்கியாள [illegible]
ஆட்டப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
அப்பனே அவ்விதமுன் செயநீர்வ[illegible]
நாட்டப்பா அரைத்துவில்லைப் பிடி[illegible]
நலமான ரவிதனிலே உலரவைத்[illegible]
காட்டப்பா புடம்போட்டு எடுத்தாய[illegible]
கனமான வெண்ணீறாய் நீறிப்போமே.

LC N25
77491

நீறுமடா சுண்ணம்பாய்க் கிங்காரச்சுண்ணம்
நிலையான சத்தியண்டச் சுண்ணமாச்சு
வாருமடா அண்டச்சுண்ணஞ் சித்தரப்பா
விளமாக மறைத்துவைத்தார் நான்றிறந்தேன்
ஆருமடா என்னைப்போல் திறந்துசொல்லார்
அப்பனே தன்வந்திரி யென்பேராச்சு
காருமடா கன்னிப்பெண் வயதோபத்து
களமான தீண்டமடா பிண்டமென்றே. (98)

என்றப்பா பிண்டத்தி லண்டமாச்சு
எழிலான அண்டத்திற் புளிதானாச்சு
அன்றப்பா புளியதுதான் குருவண்டாச்சு
ஆனதொரு குருவண்டால் புழுகுமாச்சு
வன்றப்பா பச்சையது அண்டத்தில்தான்
வளமான அவுரிபச்சை யதுதானப்பா
நன்றப்பா வாசியுட அமுர்தமாச்சு
நலமான கண்ணேட்ட மமுர்தமாச்சே. (99)

ஆச்சப்பா மையமனை பிழுந்துக்கொண்டு
அப்பனே கண்ணேட்டம் பழக்கம்பண்ணல்
வாச்சப்பா வாயமுர்த முருங்கைப்பூம்
வளமான சங்குநீர் தீர்த்தப்பிழும்
காச்சப்பா கண்ணேட்டம் பார்த்தாயானால்
கணமான மனக்கண்ணுந் தெரியலாச்சு
நாச்சப்பா நந்திக்கண் தெரிந்தபோதே
நலமான சகலமுந்தான் தோற்றுந்தானே. (100)

தானப்பா எல்லோர்க்குஞ் சித்தியர்க்கும்
தனதான சிவயோகி சித்தன்தானும்
வானப்பா சித்தனைப் பிறந்தோர்க்கெல்லாம்
வளமான சித்தியெல்லாந் தானேதோற்றும்
ஆனப்பா சித்தனென்று பேர்தானென்ன
ஆனதொரு கன்னியுடன் [illegible]
[illegible]
[illegible] (101)

தருமந்தா னிப்பிறப்பில் செய்தோர்க்கன்றி
தானகைக் காட்டுமடா மறுபிறப்பில்
வளிமந்தான் துலாத்தினுட வண்மைகேளு
வளமான துலாராசி உச்சமானல்
கருமந்தா னல்லைசி றைிலப்பா
நலமான சித்தனென்ற பேருமாகும்
கருமந்தான் காமிகளுக் கென்னவாகுங்
கனமான ராசிகலைக் கியானம்பாரே. (102)

பாரடா என்னுடைய கலைக்கியானத்தைப்
பற்றியே பார்த்தோருக் கெல்லாந்தோன்றும்
ஆரடா கலையென்ன சகலகலை தோன்றும்
அப்பனே நல்லோர்க்குக் கலைக்கியானம் போதும்
வாரடா வழிதுறைபு மிதிலேதோன்றும்
வளமான சித்தெல்லாங் காணலாகும்
நாரடா நந்தியொளி காணும்பாரு
நலமான எட்டெட்டு மாடும்பாரே. (103)

வெடியுப்பு.

பாரப்பா அண்டச்சுண்ணஞ் சொன்னேன்பாரு
பரிவான உப்புவகை சொல்வேன்கேளு
வாரப்பா வெடியுப்பு சொல்வேனப்பா
வளமான பூநீறுபடி யரைதானப்பா
ஆரப்பா முன் சொன்ன கம்பியுப்பு
அப்பனே பலமொன்று வாங்கிக்கொண்டு
நாரப்பா அமுரிதனில் பூநீரிட்டு
நலமாகக் கலக்கியதைத் தெளியவாங்கே (104)

வாங்கப்பா தெளியலைத்துக் காய்ச்சுக்காய்ச்சு
வளமாக இறக்கியதை அஞ்சுநாங்காய்ச்சு
ஆங்கப்பா அஞ்சாந் தரத்திலப்பா
ஆனதொரு கம்பியுப்புக் கூடச்சேரு
பாங்கப்பா பதமாக இறக்கிக்கொண்டு
பாங்கான சதிரோடு தன்னிலூற்று
சாங்கப்பா அஞ்சாங்காய்ச் சலுப்பாமந்த
சார்வான வெடியுப்பைப் பதனம்பண்ணே. (105)

கல்லுப்பு.

பண்ணப்பா பூசைசெய்து பதனம்பண்ணு
பார்தனிலே விள்ளாதே யிம்முப்பூதான்
அண்ணப்பா வெடியுப்புச் சொன்னேனப்பா
ஆனதொரு கல்லுப்பு முறைதான்கேளு
வண்ணப்பா அண்டங்குழித்த தயிலம்வாங்கி
வளமான பூநீறு படிதானொன்று
காணப்பா பாண்டத்தில் தைலம் பூநீறிட்டு
நலமான வெடியுப்புப் பலமொன் றிட்டே. (106)

இட்டப்பா சுத்தசலம் படிதானரண்டு
இதமான முன்செயநீர் படிதான்வாரு
கட்டப்பா கலக்கியதை யடுப்பிலேற்றி
வளமாகக் காய்ச்சியதை யிறக்கிடாய்நீ
அட்டப்பா இந்தவிதம் ஏழுதரங்காய்ச்சு
ஆனதொரு இக்குழம்பை ரவியில்வைநீ
நட்டப்பா தயிலமது கல்லுப்பாச்சு
நல்லதயிலங் கல்லாய்ப் பூக்கும்பாரே. (107)

கல்லுப்பின்பெயர்.

கல்லப்பா இக்கல்லை ஆர்தான்சொன்னார்
கனமான தயிலமடா காட்டொண்ணாது
வல்லப்பா சத்தியது வெடியுப்பாச்சு
வளமான இவடதுதான் கல்லுப்பாச்சு
நல்லப்பா இவ்விரண்டுங் குருதானாச்சு
நலமாக இதனுடைய பேரைக்கேளு
அல்லப்பா ஆகந்த உப்பென்றுஞ் சொல்வார்
அப்பனே சத்தியுப்ப காதியுப்பே. (108)

உப்பான கல்லுப்பு பொட்டலுப்பு
உத்தமனே பூநீற்றுப் பென்றே சொல்வார்
அப்பான சவுட்டுப்பு சமுத்திர உப்பு
ஆனதொரு மேகரத்துப் பென்றே சொல்வார்
ஒப்பான கம்பியுப்புங் கந்தலுப்பு
கனமான கல்லுப்பு வெடியுப்பென்றும்
அப்பான வெள்ளுப்புப் பாறையுப்பு
அட்டமான [illegible] சாரமுப்பே. (109)

வெடியப்புக்கட்டு.

சாரான பாறையுப்பு அட்டிடபாக்க
சார்வான சத்திலெ உப்புக்குத்தான்
கூரான குருவண்டு உப்புக்குத்தான்
குணமான இத்தனை பேர்க் கூடினார்பார்
ஆரான வெடியப்புக் கட்டுக்கேளு
அப்பனே முன்விந்தால் சருக்குசாமம்
வாரான சுத்தசலம் சாமம்ரண்டு
வளமாகப் புளியதனாற் கவசங்கட்டே. (110)

கட்டடா விந்ததனாற் சீலைசெய்து
கனகமதைப் புடம்போட உருகிக்கட்டும்
வட்டடா கட்டெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
வளமான செம்பதிலே பத்துக்கொன்று
அட்டடா சுத்திடவே பத்தரைமாற்றாகும்
அப்பனே சயத்திய கொடுத்தப்பாரு
கட்டடா நாக்வெள்ளி பத்தரைதானாகும்
நலமான கட்டதிலைப் பதனம்பண்ணே. (111)

கல்லுப்புக்கட்டு.

பண்ணடா கல்லுப்பாங் கட்டிக்கேளு
பரிந்ததன் காடிக்கரைப்பீ ரரைத்துப்பூசி
வெண்ணடாமுலைப்பாலாற் சீலைசெய்து
வேதாந்தப் புடம்போட இருகிக்கட்டும்
சண்ணடா செம்பைத்தா னுருக்கிக்கொண்டு
சமர்த்தாக அதனிலே கல்களவுபோடு
அண்ணடா பதினாறும் பருத்ததப்போகும்
அப்பனே சயத்திக் கொடுத்துப்பாரே (112)

வெடியுப்புச்சுண்ணம்.

பாரப்பா சந்திரன் தான் உதயம்போலாம்
பார்தனிலே விள்ளாதே பதனம்பண்ணு
ஆரப்பா வெடியுப்புச் சுண்ணங்கேளு
அப்பனே வெடியுப்புக் கல்லைத்திட்டு
ஏரப்பா சிவமூப்பூச் சுண்ணங் கழஞ்சிபோடு
இதமாக முன்செயா ரதனைவாட்டி
வாரப்பா வில்லைசெய்து புடத்திற்போடு
வளமாகச் சுண்ணும்பாய் நீறிப்போமே. (113)

கல்லுப்புச்சுண்ணம்.

போமப்பா கல்லுப்புச் சுண்ணங்கேளு
புகழ்பெரிய கல்மைதில் கல்லுப்பிட்டு
ஆமப்பா சத்தி முப்பூச் சுண்ணம் விராகன்போடு
அப்பனே பழச்சாற்றால் சாமமாட்டு
வாமப்பா வழித்தெடுத்து வில்லை செய்து
வளமாக ரவியுலர்த்திப் புடத்தைப்போடு
காமப்பா கனகமது சுண்ணமாய்ப்போகும்
கருத்தான கற்சுண்ணம் பதனம்பண்ணே. (114)

பண்ணப்பா வேதைக்கு மாட்டினக்கால்
பாங்கான சொர்ணமதாய் விளையும்பாரு
அண்ணப்பா வாதவித்தை கோடிகோடி
அப்பனே யாகுதென்று செப்பவேண்டாம்
ஒண்ணப்பா போகத்தைப் பாருபாரு
உத்தமமாய்ச் சாமமதை நிறுத்திக்கொள்ளு
வண்ணப்பா வைத்தியமொழி நூலைப்பாரு
வளமாக கல்லினையத் தேடிக்கொள்ளே. (115)

வெடியுப்புச்செயநீர்.

கொள்ளவே யென்னுடைய நூல்பார்த்தோர்க்குக்
குணமாக கல்லினைக் கேதும்பாரு
விள்ளவே யான்விண்டேன் பொருளையப்பா
விதமாக என்னைப்போல் விள்வாரில்லை
அள்ளவே வெடியுப்புச் செயநீர்கேளு
அப்பனே வெடியுப்புப் பலமொன்றப்பா
கள்ளப்பா கல்லுப்புப் பலமொன்றப்பா
கனமான முப்பூச் சுண்ணம் பலமொன்றாமே (116)

ஒன்றாக பீங்கானி லிவைமூன்றிட்டு
உத்தமனே முன்செயநீர் கொஞ்சம்வாரு
வன்றான மதிதனிலே வைத்திட்டாக்கால்
வளமாக சேகித்து ஜெயநீராகும்
நன்றான செயநீரை யெடுத்துக்கொண்டு
நலமான குப்பிதனில் பதனம்பண்ணு
அன்றான வாலைதனைப் பூசைபண்ணில்
அமுர்தம்போ லிக்கிரமந் தோணுந்தானே. (117)

உ. வில்லைசெய்து ரவியிற்காயவைக்கவும்.

கல்லுப்பு-செயநீர்.

தோன்றமடா கல்லுப்புச் செயநீர்கேளு
சொற்பெரிய கல்லுப்பு பலமொன்றப்பா
ஆன்றமடா அண்டவித்துப் பலமொன்றிட்டு
அப்பனே யிவைரண்டும் பீங்கானில்வைத்து
வான்றமடா இத்தினைநான் ரவியில்வைக்க
வளமாகச் செயநீரா யுருகிப்போகும்
நான்றமடா குப்பிதனில் பதனம்பண்ணு
நாயகியைப் பூசைசெய்து அடக்கம்பண்ணே. (118)

குருஅண்ட-செயநீர்.

பண்ணடா வாதிகளே யிவைரண்டால்தான்
பரிவான உப்பெல்லாஞ் செயநீராகும்
நன்னடா குருவுப்புச் செயநீராச்சு
நலமான குரு யண்ட செயநீர்க்கேளு
வன்னடா இப்பியொன் றெடுத்துவந்து
வளமான சுபாவிந்து அதனிற்போட்டு
அன்னடா புளிசெயநீ ரதனில்வாரு
அப்பனே இவைபூர கன்னம்போடே. (119)

போடப்பா கனலிலே வைத்திட்டாக்கால்
புகழ்பெரிய செயநீராய்த் தெளிந்துநிற்கும்
வாடப்பா குப்பிதனில் பதனம்பண்ணு
வளமான செயநீரைப் பூசைபண்ணு
நாடப்பா அண்டசெயநீர்க்கு மிகவொன்றுண்டோ
நலமான செயநீர்தான் குருவுமாச்சு
காடப்பா இதனாலே செயநீர்கோடி
குணமாகக் குருசெயநீர் சேர்த்துஆட்டே. (120)

ஆட்டவே இதுமூன்றும் பிரம்மாவிஷ்ணு
ஆனதோர் ருத்திரனு மமர்ந்தார்பாரு
வாட்டவே இவர்மூவ ராலேயப்பா
வளமாக சத்தசா கரங்களாச்சு
பாட்டவே பாடிவிட்டே னென்றெண்ணாதே
பரிவான பொருளப்பா பாட்டெல்லாந்தான்
நாட்டவே மனுஷருக்குக் காயசித்தி
நலமாக இத்தனையும் காட்டினேனே. (121)

காட்டினேன் முன்னோர்கள் வாக்கியமென்று
நலமாகப் பூசைசெய்தாற் பதவியாச்சு
காட்டினேன் மிப்பிறப்பி லிராசி யில்லாவிட்டால்
நலம்பெறவே மறுபிறப்பிற் சித்தனாவன்
காட்டினேன் மிப்பிறப்பிற் சாஸ்திரம்பார்த்தாக்
கடிதாகக் கர்மத்தை யெண்ணினோர்க்கு
மாட்டினேன் மறுபிறப்பில் நல்வினையெய்து
மகத்தான முப்பிறப்பின் அவராசியோர்க்கே. (122)

இராசியறியும்படி.

இராசிதா னிருந்தோர்கள் சாஸ்திரம் பார்த்தால்
இரவில்தான் ராஜாளி யெடுத்தாற்போல
வாசிதான் கொண்டுவிடுங் கேசரத்தில்
வளமாக நல்லோர்க்கிவ் விதமாமாறு
நாசிதா னோடாது கழியைக்காட்டும்
நலமாக வெண்பதிலே போகாதப்பா
காசிதான் போனாலு மென்னவாகும்
கடிதான கோபமுடன் குலத்தத்தன்னே. (123)

தள்ளிவே வஞ்சனையும் பொய்யுமாகா
தனதாக விருமிகைப் படைக்கலாமா
வள்ளவே போகமுடன் மங்கையாகா
வளமாக சிந்தையொடு அபாண்டமாகா
அள்ளவே கள்ளம்பொய்ச் சாக்ஷியாகா
அருளுடைய குருநிந்தை யாகாதப்பா
கள்ளவே வஞ்சியுட சாபமாகா
கனமான சீவசெந்தை வதைசெய்யாதே. (124)

ஞானத்தின் சூட்சம்.

செய்யவே யிவையெல்லாந் தள்ளினோர்கட்
செயலான ஞானத்தினுட ராசியாவார்
ஐயவே ஒன்பதா மாதத்திற்றான்
அணுகாது நல்வினைகள் தொல்வினைகளினார்
[illegible]
நலமாகப் பிறப்பதுவும் [illegible]
[illegible] பிறப்பில் நல்வினைகட் செய்தால்
[illegible] (125)

அச்சப்பா நல்வினைகள் திறந்துசொன்னேன்
அப்பனே தொல்வினைக ளறிந்துச்சொன்னேன்
வாச்சப்பா இவ்விதமா யிருக்காருடர்
வளமாக நூல்பார்த்தா லென்னவாகும்
காச்சப்பா காமிகட்குச் சாஸ்திரமாமோ
கனமான சிவயோகிக் காகும்பாரு
நாச்சப்பா சிவயோகி யானுக்கல்லதான்
நலமான சாஸ்திரத்தைப் பார்த்துச்சேரே. (126)

சேரப்பா சாஸ்திரத்தைத் தொகையாய்ப்பாரு
செம்மையுள்ள கருக்களெல்லாந் தொகையாய்க்காணும்
பாரப்பா வழிதுறையுஞ் செவ்வையுண்டால்
பலமான சித்தனென்ன சித்தன்சித்தன்
காரப்பா சற்குருவைக் காருகாரு
கனமான வழிதுறையுங் காணுங்காணும்
நாரப்பா நந்தியொளி கண்ணிற்காணும்
நலமான [illegible] [illegible]ப்பாமே. (127)

பாரப்பா ஞானத்தின் சூட்சந்தன்னை
பகர்ந்த வழிதுறை யறியவேண்டும்
காரப்பா கண்ணோட்ட மறியவேண்டும்
கனமான சௌக்கரிய மறியவேண்டும்
வாரப்பா வாசியைத்தா னறியவேண்டும்
வளமான [illegible] யறியவேண்டும்
நாரப்பா நந்தியொளி காணவேண்டும்
நாதாந்த முப்பூவை யறியவேண்டே. (128)

அறியவே வாசியுட மகிமைசொன்னேன்
ஆனதொரு உண்மையெழுத் ததனைச்சொன்னேன்
வறியவே வாலையுட மகிமைசொன்னேன்
வளமான சல்லியே ரறியச்சொன்னேன்
கறியவே வாதத்தின் பொருளைச் சொன்னேன்
கனமான ஞானத்தின் நுணுக்கஞ் சொன்னேன்
நறியவே நாதாக்கள் மறைப்பு சொன்னேன்
நலமான ஜெயநீர்கட் சொன்னேன்யாரே. (129)

சொன்னனடா மேப்பூவின் சூட்சஞ்சொன்னேன்
சொற்பெரிய விந்தினிட மகிமைசொன்னேன்
நன்னனடா நாதத்தின மூர்தஞ் சொன்னேன்
நலமான குருஅண்டச் சுன்னஞ் சொன்னேன்
வன்னனடா வழிதுறைக ளறியச்சொன்னேன்
வளமான ஞானத்தின் தர்மஞ் சொன்னேன்
கன்னனடா உப்புகை செயநீர் சொன்னேன்
கனமான அண்டசெய நீர்சொல்லேனே. (130)

சொல்லவே சாஸ்திரத்தை விரித்துச் சொன்னேன்
சொற்பெரிய மூடர்கள்தா னறியார்பாரு
அல்லவே யான்சொன்னாற் போலேயப்பா
ஆருந்தான் சொல்லார்க ளறிந்துபாரு
வல்லமே சொல்லிவிட்டேன் வழியாயப்பா
வளமான என்னூல்யார் கொடுக்கப்போரார்
நல்லவே என்னூல்தான் உலகத்தோர்க்கு
நலமாக என்னூல்தான் கிட்டாதென்றே. (131)

கிட்டுமப்பா கிட்டினால் கோவைப்பாரு
கிடையாத சாஸ்திரந்தான் நால்கற்றோர்க்கு
மட்டுமப்பா மடையருக்குங் கிட்டாகிட்டா
மகத்தான ஞானிகள்தான் நூலைக்காப்பார்
வட்டுமப்பா நூல்பார்த்தோர் உரைப்பார்பாரு
வளமான சண்டிமாடு பார்த்தாலென்ன
கட்டுமப்பா சாவியென்ன பட்டும்பாழாம்
கலமாக பொய்யாது தள்ளினோர்க்கே. (132)

தள்ளடா கோபமுடன் பொய்சூதுகள்ளு
தனமாக இவை மூன்றுந் தள்ளினோர்க்கு
வள்ளடா வாதந்தான் சித்திக்கும்பார்
வளமான காற்பத்தையுங் காண்பார்பாரு
நள்ளடா என்தேசம் உத்தரதேசம்
நலம்பெரிய என்னுடைய விரந்தஞ்சொன்னேன்
விள்ளடா யதைப்பிரித்துத் தமிழாய்ச்சொன்னேன்
விதமாக வென்னுடைய சாஸ்திரம்பாரே. (133)

பாரப்பா என்மொழியைப் பழித்தோர்க்குத்தான்
பரப்பிரமன் வல்வினைகளெய்துமப்பா கேள்
ஆரப்பா என்மொழியைக் கண்டபேர்கள்
ஆனப் பிறப்பில் சித்தனாகாவிட்டால்
வாரப்பா மறுபிறப்பில் சித்தனாவான்
வளமான இரகசியத்தை யென்னென்று சொல்வேன்
நாரப்பா நல்லோர்க்கு மோட்சமோக்ஷம்
நலமான * புல்லோர்க்கு நரகந்தானே. (134)

கருவிகளறியும்படி.

தானப்பா நரகில் வீழ்ந் தலைவார்பாரு
தனதான நல்லோர்க்கு மோட்ச மோட்சம்
வானப்பா வழிதுறையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன்
வளமான வுன்னிகண்டு இறைதானப்பா
நானப்பால் மதியறிந்து கொண்டபேர்கள்
நலமான சாயுச்சியப் பதவியாவார்
நாதானா சொல்லிவிட்டேன் முறையாய்ச்செய்தால்
நலமாக முறைபடாமலே செய்யாதிருக்காதே. (135)

முறையப்பா முறையாகச் சொல்லிவிட்டேன்
முடியான அடிநடு மூன்றுமாச்சு
அறையப்பா ஒன்றதில் பிராணிக்கு
ஆனதொரு உருத்திர னுமரீர்தாப்பாரு
வகையப்பா அகாரமுடன் உகாரம் இகாரம்
வகையாக இவைமூன்று முயிர்தானப்பா
மறையப்பா ஆதிமறைகள் வேதமாச்சு
மகத்தான கொடிமுடியும் மூன்றுமாச்சே. (136)

ஆச்சப்பா ஆதியந்தப் பணிரோச்சு
அப்பனே அண்டமுடன் விந்துநாதம்
காச்சப்பா வஸ்துவுடன் மனோமாங் கிஷமுமாகும்
கலந்ததொரு ஐம்பூத மதற்குள்ளாகும்
வாச்சப்பா ஆதார மேலாதாரம்
வளமான கருவிகள்தான் தொண்ணூற்றாறும்
நாச்சப்பா இதிலடக்கம் தொண்ணூற்றாறும்
நலமான சத்தமொடு பரிசமாமே. (137)

* புல்லோர் - தீயோர்.

பொய்ஞ்ஞானி.

ஆமப்பா கருவிகள் தானிவ்வாறுரும்
அப்பனே குருவென்ன கருதானுகும்
பாமப்பா பாழ்ஞ்ஞானி யுலகஞானி
பசப்பாகப் பசப்புகிற ஞானிக்கூற்கேள்
வாமப்பா யோகமது செய்வே னென்பான்
வளமான கற்பியடா பொய்ஞ் ஞானயோகி
நாமப்பா வையகத்தில் மௌனமாக
நலமுடனே வாய்மூடிப் பசப்புவானே. (138)

ஞானப்பா வாய்மூடி மாண்பரோடே
வளமாக கைக்காட்டிக் கண்ணால் மயக்குவனென்பார்
ஆமப்பா மனிதர்களு மதிமயங்கி
அனதொரு கைக்குள்ளே பொருளுஞ் சவார்
கானப்பால் மதியமுர்தங் கொண்டிடேனென்பார்
கனமானகள்ளுஞ் சாராயங் கொள்வார்
ஞானப்பா யோகமது செய்தேனென்பார்
நலமினக் காயபோகஞ் செய்வார் பாரே. (139)

செய்யப்பா வாசிவசஞ்செய்தேனென்பார்
செயமான கன்னிப்பெண்ணை வைத்துச்செய்வார்
வையப்பா வாதமது செய்வேனென்பார்
வளமாகப் பொன்னை வைத்து மாறாட்டஞ் செய்வார்
நெய்யப்பா இதுவெல்லாஞ் சித்தர் வேடிக்கைப் பார்ப்பார்
நிசமில்லாப் பொய்க்குருக்கள் மகிமையாகு
ஐயப்பா இத்தேசம் விட்டுப்போவார்
அப்பனே மறுதேசத்தில் மயக்குவாரே. (140)

உருமாற்றமைச்சித்தர்.

வாரப்பா அவர்வயிறு பிழைக்கவேண்டி
வளமாகப் பலவிதமா வேஷஞ்செய்வார்
ஆரப்பா அவர்கள் தான் பொய்க்குருக்கள்
அப்பனே மாற்றமைச் சித்தர்கேளு
காரப்பா உலகத்தி லேழைபோலே
வளமாகத் திரிவார்கள் [illegible]
[illegible] மாற்றமைப்பிட்டிக்
[illegible] திரிவாரே. (141)

திரிந்துகொண்டு உலகத்தில் புதுமைபார்ப்பார்
திருவான விஷ்ணுமயக் கூத்தை பார்ப்பார்
மரைந்துகொண்டு தேசாதி தேசத்தோரும்
வளமான அதிசயங்கள் காண்பார்பாரு
அறிந்துகொண்டு அவரடியைப் பூசைபண்ணி
ஆனதொரு சாத்திரத்தைச் சேர்த்தேனென்று
கரிந்துகொண்டு அவர்கண்ணில் காட்டினுக்கால்
கனமாகக் கைபாகங் காட்டுவாரே. (142)

காட்டாமல் சாஸ்திரந்தா னில்லாவிட்டால்
கனமான தொழில்வர்மஞ் சொல்லார்பாரு
வாட்டாம லவர்வர்மஞ் சொல்லினுக்கால்
வளமாக அவர்க்கெதிரி நீயென்றென்பார்
ஆட்டாமல் கோவைசாத்திர மில்லாவிட்டால்
அப்பனே சாட்சியில்லை என்றென்பார்பார்
தாட்டாமல் கோவைநூல் சேர்த்துக்காட்டு
தனதான என்னுடைய சாஸ்திரம் பார்ப்பாரே. (143)

பார்த்தாக்கா லவர்மனது கனிந்துகொண்டு
பரிவான தன்வந்திரி சாஸ்திரமென்று
கார்த்தாக்கா அனைமுப்பானி யென்றுசொல்லிக்
கருத்தான சாஸ்திரத்தின் சாட்சிசொல்வார்
மார்த்தான மற்றோர்க்குச் சொல்லார் சொல்லார்
மகத்தான சிவயோகி தனக்குச்சொல்வார்
ஆர்த்தாக்கால் கர்மிகட்குக் கண்ணில்தோற்றா
அப்பனே நல்லோர்க்குத் தோணுவாரே. (144)

வைத்திய சூக்ஷமெழுகு.

தோணவே வைத்தியத்தின் சூட்சங்கேளு
தொகுப்பான கரியிறைச்சி செய்யும்வாங்கி
வாணவே தலைப்பிண்டம் செய்யும்வாங்கி
வளமான கருங்கோழி செய்யும்வாங்கி
காணவே அண்டமுப்பு தானுங்கூட்டிக்
கனமாக இவைநான்குங் கல்வத்திட்டு
ஆணவே நாற்சாம மாட்டினுக்கால்
ஆனதொரு மெழுகாகும் பரணிதனில் வையே. (145)

நையப்பா வாலைக்குப் பூசைபண்ணி
ஞானமாகப் பற்பத்தின் தூரத்திற்கும்
ஐயப்பா அதிலகற்று கொடுத்திட்டாக்கால்
அப்பனே சிந்தூரமொடு பற்பமாகும்
கையப்பா மையாத சரக்கெல்லாந்தான்
நன்றாகச் சித்திக்கு மறுத்தநாளும்
கையப்பா கலிமேக பித்தனெல்லாகும்
கனமான உப்புவகை மாண்டு போமே. (146)

வைத்தியசூக்ஷமுப்பு.

போகுமடா வைத்தியத்தின் குருவாகும்
பொருளான வலம்தாட மெழுகலிந்த
வாகுமடா மெழுகிதுதா னருமையாரு
வளமான மெழுகிதுதான் வகுத்தபாரு
வகுமடா வைத்தியத்தின் சூக்ஷமுப்பு
என்மகனே சொல்லுகிறே னறிந்துபாரு
நகுமடா நல்லோர்க்குச் சூட்சஞ்சொன்னேன்
நலமான வயித்தியரே கேட்டிடுவீரே. (147)

கேளப்பா தகைப்பிண்டங் கொண்டுவந்து
தெளிதாய வற்றலா யுலர்த்திக்கொண்டு
வாளப்பா பூநீறு படிதானொன்று
வளமான பனிநீரு படிதானிரண்டு
ஆளப்பா கலக்கியதை தெளிவைவாங்கி
அப்பனே பாண்டத்தி லூற்றிக்கொண்டு
காளப்பா அதில்பிண்டம் போட்டுக்காய்ச்சி
நலமாகச் சுவிலென்னெய்க் கக்கிப்போமே. (148)

போமப்பா என்னெய்க்கக்கி வெளிறுதட்டிப்
புகழான பிண்டமதை ரவியுலர்த்திக்
காமப்பா ரவியுலர்த்திக் கல்லுரலில்தாக்குத்
கனமான உலக்கைகொண்டு சாடிசாடி
வாமப்பா சாடியிலே தூளாய்ப்போகும்
வளமான தூளெடுத்துத் தரித்துக்கொண்டு
காயப்பா தூளெடுத்துப் பாண்டத்திட்டு
நலமான சுத்தசலம் படிதான்வாரே. (149)

வாரப்பா கலக்கியதைத் தெளியக்காய்ச்ச
வளமாக்காய்ச் சயிலசுண்ணம் பட்டுரும்பாரு
ஆரப்பா அப்பதத்தி லிறக்கிக்கொண்டு
அப்பனே தூல்லியமுள்ள அகலைப்பிங்கான்
காரப்பா கலக்கியதைப் பிங்கானில்வார்த்துக்
கனமான செம்பூமிக் கேகிக்கொண்டு
நாமப்பா நற்சதுர மேடைபோட்டு
நலமாக அதின்மீதில் வைத்துப்போற்றே. (150)

போற்றப்பா பதினாறு நாளைக்குள்ளே
பொருளான முப்பூவும் பூக்கும்பாரு
ஆற்றப்பா சித்திரையும் பங்குனியுமாகும்
ஆனதொரு வைகாசி மெத்தநன்று
வாற்றப்பா ஆனியிவை நாலுமாகும்
வளமான முப்பூவும் பூக்குங்காலம்
காற்றப்பா மேல்நோக்கி வீசுங்காலம்
கனமான காலமிது முப்பூச்செய்யே. (151)

செய்யப்பா முப்பூவை யெடுத்துக்கொண்டு
செயலான குப்பிதனில் பதனம்பண்ணு
ஐயப்பா அரனே நீ தியானம்பண்ணு
அப்பனே முப்பூவைப் பணிந்திடாய் நீ
வையப்பா வாட்டத்தின் பூசைபண்ணி
வளமான முப்பூவை யெடுத்துக்கொண்டு
கையப்பா சிங்காரம் பற்பத்தோடு
கனமான லேகியங்கள் இருதந்தானே. (152)

தானான தயிலமொடு எண்ணெய் செய்தான்
தானக்கான புடைத்தயிலம் சரக்குவைப்பு
வேறான கியாழமொடு மாத்திரைதானும்
வேதாந்தக் குழம்புகளும் கட்டுத்தானும்
ஆனான ரணவைத்திய மிவைகட்கெல்லாம்
அப்பனே யிக்கருவைக் கடுகளவுமாட்டு
தானான கனகமுள்ளோன் வைத்தியனென்பார்
கடிதான உலகினிற் குருதானுமே. (153)

ஆமப்பா வயித்தியர்க்குக் குருதான்வேணும்
அப்பனே குருவைவிட்டா லெல்லாம் பொய்யாம்
காமப்பா உழைத்தோருக் கெல்லாமெய்யாம்
கடிதான உலகசிவ யோகிநீதான்
வாமப்பா உன்முகத்தைக் கர்மநோய்க்கண்டால்
வளமாக கெடிகெட்டிப் பயந்தோடிப்போம்
நாமப்பா முன்சொன்ன மெழுகுவேணும்
நலமான முப்பூவும் வேணும்பாரே. (154)

பாரப்பா மெழுகுகொண் டுறபத்துநாளும்
பரிவாகக்கொல்லுதற்கு மெழுகுவேணும்
ஆரப்பா நவலோக மெல்லாமாகும்
அப்பனே சஞ்சீவி மெழுகாலப்பா
வாரப்பா வயித்திய துறையுங்காணும்
வளமான வயித்தியர்க்கு நல்வினைதானச்சு
காரப்பா கனகரவை கடனங்காணும்
கனமான சிவனுமையுங் காணலாச்சே. (155)

ஆச்சப்பா வயித்தியனே நோயாளிதான்
அப்பனே யனைத்துக்கும் வகைதான்கேளு
வாச்சப்பா என்னுயிர்க்குத் தெய்வமென்பார்
வளமாக நோய்தீர்ந்தால் சலிப்புத்தோன்றும்
காச்சப்பா முழுதினுந்தான் தீர்த்துப்போனால்
கடிதான பகையாளி வந்தானென்பார்
மாச்சப்பா பகையாளி பணத்திற்குத்தான்
நலமான பணத்தாசை யுள்ளோர்பாரே. (156)

பாரப்பா அவரிடத்தில் செல்லவேண்டாம்
பகரிய தர்மத்தை யெண்ணிச்செய்வீர்
ஆரப்பா அவர்தனக்கு நரகமாச்சு
அப்பனே வயித்தியர்க்கு மோக்ஷமாச்சு
வாரப்பா வயித்தியனுடை வித்தையப்பா
வளமான பிரமாவின் வித்தையப்பாரு
[illegible]
[illegible] (157)

வேணுமென்ன சகலகலை கற்கவேணும்
வேதாந்த சாஸ்திரத்தை யறியவேணும்
ஆனுமென்ன பிறக்கிறது நல்லோரப்பா
ஆதிஇவர்தான் கூன்குருடு முடவனுமா
காணுமென்ன இவைதள்ளிப் பிறந்தோருக்குக்
கனமான நல்லோராய்ப் பிறப்பாரையா
நாணுமென்ன இவை தள்ளிப் பிறந்தோருக்கு
நலமான சாயுச்சியப் பதவிதானே. (158)

நானென ஆசைவத்தால் கெட்டுப்போவார்
தனதான புத்தியுள்ளோர் தேர்வார்பாரு
மானுன மெய்கையிரல் பதத்தால்தானும்
மகத்தான நிலைகை எடாத்துப்போச்ச
வேணுன வேதாந்த சாஸ்திரம் பார்த்தாலும்
வீணப்பா தேரார்கள் வீணர் வீணர்
காணுன அவர்பிறந்த ஜன்மக்கூறு
கழுதையடா அவர்பிறப்பு முட்டமாடே (159)

மாடப்பா அவனுக்கு சாஸ்திரமென்ன
மகத்தான சிவயோகி புத்தியுள்ளோன்
ஆடப்பா புத்திமான் சாஸ்திரம் பார்த்தால்
அப்பனே பட்சணத்தில் தேர்வான்பாரு
வாடப்பா வாசிவைத்தான் புத்தியாலே
வளமாகக் கூடினவன் புத்தியுள்ளோன்
நாடப்பா சிவயோகி கூட்டிக்கொள்வான்
நலமான வாசியா மெல்லாமாச்சே. (160)

ஆச்சப்பா எல்லாந்தான் கற்றுமென்ன
அப்பனே சாகாக்கல்விக் கற்கவேணும்
வாச்சப்பா சாகாம லிருந்துகொண்டு
வளமான அறுபத்து நாலுமாடு
காச்சப்பா கனகசபை நடனங்காணும்
கண்மான திரிலோகஞ் சுற்றிவர்நீ
நாசப்பா வாசிகண்டால் நந்தியொளிகாணும்
நலமான அஷ்டசித்தி கைக்குள்ளாச்சே. (161)

புருடருக்குவசியமாத்திரை.

ஆச்சடா வயித்தியருக் கொன்று சொல்வேன்
அப்பனே தேவாங்கின் கண்ணும் பித்தும்
நாச்சடா ஆந்தையுட பித்துங்கூட்டு
நலமான கருங்காகப் பித்துங்கூட்டு
வாச்சடா கருங்கோழிப் பித்துங்கூட்டு
வளமான நரியினுட பித்துங்கூட்டு
காச்சடா கருங்குருவி பித்துங்கூட்டு
கனமான உடும்பினுட பித்துங்கூட்டே. (162)

கூட்டடா என்மகனே சொல்லுவேன்பாரு
குருவான கன்னிப்பெண் நாதங்கூட்டு
வாட்டடா சாரையுட பித்துங்கூட்டு
வளமான பச்சோந்தி பித்துங்கூட்டு
நாட்டடா புல்லாமணக்குங் கூட்டு
நலமான சிறுபூனைக் காலிவேரும்
வாட்டடா லவங்கமொடு சாதிக்காயும்
கனமான பத்திரியும் புனுகுங்கூட்டே. (163)

கூட்டவே வகைக்கொரு கழஞ்சுகூட்டிக்
குறிப்பான கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
ஆட்டவே கன்னியுட நாதம்விட்டு
அப்பனே சாமமது ரண்டுமாட்டு
காட்டவே சுத்தசலம் விட்டுஆட்டு
கனமான மெழுகுபதந் தன்னைப்பார்த்து
வாட்டவே புன்னைமணி போலுருட்டி
வளமான நிழலுலர்த்திச் செப்பில்வையே. (164)

வையடா வயித்தியரே மனிதருக்கு
வளமான கருவுகடி களைவெடுத்து
கையடா நோய்வந்த போதிலேதான்
கலமாகக் கொடுத்துவிடு ஒருபோதில்தான்
கையடா மறுபொழுது நோய்க்கொழுந்த மீப்பீ
கைகண்ட வித்தையடா உந்தனுக்கு
மையடா மதிமயங்கிநீ கேட்டதெல்லாம்
மகத்தான வயித்தியனென் றீய்வார்பாரே. (165

மதிமயக்கப்பொடி.

ஈயவே ஸ்ரீகட்குத்தன் பஞ்சக்கருவெடுத்
தியல்பாகக் கொடுத்துவிடு அதிமோகமாவார்
வாயவே மகத்தான சுடுசொன்னேன்
வளமான மதிமயக்கப் பொடியைக்கேளு
ஆயவே குருவான இசைப்பூவோடு
அப்பனே யிந்திரகோபக் குழியானைக்கூட்டு
பாயவே துப்பியுடன் சுழல்வண்டப்பா
பகத்தானு பச்சைப்பாம்பு வஞ்சுதானே. (166)

நஞ்சான வல்லூறின் நஞ்சுகூட்டு
நலமான அடைக்கலத்தின் நஞ்சுங்கூட்டு
வஞ்சான *வக்கணத்திநஞ்சுக்கூட்டு
வளமானகருங்குரங்குநஞ்சுக்கூட்டு
அஞ்சானகரும்பூனைநஞ்சுக்கூட்டு
அப்பனேகருப்புநாய்நஞ்சுக்கூட்டு
கஞ்சானகடைமருந்து சரக்கைக்கேளு
கருவான மதனப்பூ கஞ்சாவித்துங்கூட்டே (167)

கூட்டப்பா மரமஞ்சள் கஸ்தூரிமஞ்சள்
குருவான குங்குமப்பூ சந்தனத்தான்
வாட்டப்பா பச்சைக்கர்ப் பூரங்கஸ்தூரி
வளமான சவ்வாது புனுகுங்கூட்டு
ஆட்டப்பா அதிமதுரந் தக்குங்கூட்டு
அப்பனே¶காடாற்று முன்னெலும்புக் கூட்டு
நாட்டப்பா வெட்டிவேர் விலாமிச்சோடு
நலமாகத் தொட்டாக்கால் வாடிவேரே. (168)

வேரோடு செந்நா யுருவிவேரும்
வேதாந்த பொற்கையான வேருங்கூட்டு
ஆரோடு விஷ்ணுமூலி வேருங்கூட்டு
ஆனதோர் கருமத்தின் வேருங்கூட்டு
நாரோடு வெண்தாமரையின் கிழங்குக்கூட்டு
நலமான சிறியநங்கைப் பெரியநங்கை
வாரோடு ஆலின்மேற் கட்டுக்கொடியும் வாங்கு
வளமான வேருந்தான் கூடச்சேரே. (169)

* வக்கணத்தி-நாமகாத்தி.
¶ காடாற்றுமுன்னெலும்பு-மயானத்திற்பிணஞ்சுட்டஎலும்பு.

சேரப்பா செங்கழுநீர்ப் பூவுங்கூட்டு
சிறப்பான ¶சிதேவி †குமரிவேரும்
ஆரப்பா × கஞ்சபாலைவேருங்கூட்டு
அப்பனே ¶சரிபிரட்டி வேருங்கூட்டு
வாரப்பா வெண்குன்றி வேருங்கூட்டு
வளமான ÷ கருக்கையான்வேருங்கூட்டு
காரப்பா ‡ சீவி யுருவிவேரும்
களமான ஆவின்கி பூரானின்வேரே. (170)

வேரான முத்தமொழி தேவதாரம்
வேதாந்த ஆனையுட னெருஞ்சில்கூட்டு
ஆரான §மேனிவேர் தாழுங்கூட்டு
அப்பனே பெருந்தாணிக்கூர் பச்சிலையுங்கூட்டு
வாரான ஆகாசக் கருடக்கிழங்கும்
வளமான ஆகாசத் தாமரையுங்கூட்டு
கூரான ஐம்பத்து நாலுமாச்சு
குறிப்பாக வகைக்கிரண்டு கழஞ்சுகூட்டே (171

கூட்டடா வேர்வகைகள் சூரணமேசெய்து
குருவான கடைமருந்து சூரணமேபண்ணி
வாட்டடா அகலமுள்ள சட்டிதன்னில்
வளமாகச் சுத்தசலம் படிரண்டிட்டு
நாட்டடா இந்தவகை சூரணங்க ளெல்லாம்
நலமாகக் கொட்டியதின் மேலேவைத்து
காட்டடா சுத்தஜலமேல் தெளித்துச்சட்டி
மூடிகன மானசீலைமண் செய்துலர்த்தே. (172

¶ சீதேவி-பொன்னாங்காணி.
† குமரி-கற்றாழை.
× கஞ்சபாலை-கழுதைப்பாலை.
¶ சரிபிரட்டி-இலைகிலுப்பை.
÷ கருக்கையான்-கருப்புக்கரிசலாங்கண்ணி.
‡ சீவி-அருகி.
§ மேனி-குப்பைமேனி.

உலர்த்தடா அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி
 உத்தமனே யொருஜாம மெரித்தாயானால்
வலர்த்தடா கடுங்காரம் பித்தமேறும்
 லவையாக இறக்கிக்கொண்டு சீலைவாங்கு
மலர்த்தடா பிங்கானில் போட்டுக்கொண்டு
 மகத்தான நீருலர்த்தி யெடுத்துக்கொள்ளு
அலர்த்தடா புதுக்கலயந் தன்னிற்போட்டு
 அணிசவாது புனுகுபூரம் வெட்டிவேர்தானே. (173)

தானான இவையெல்லாம் வாசக்கட்டித்
 திருவான மஞ்சள்சீலைக் கலயஞ்சுற்று
ஆனான வயிரவர்க்கு வாலைப்பூசைசெய்து
 அப்பனே மோகினியாந் திரந்தான்சொல்லு
மானான-மங்-றங்-கென்றே சொல்லு
 மகத்தான-கிங்-லங்-மோகினி வாவாவென்று
நானான மோகினிக்கு லட்சமோதி
 நலமாகத் தாமெடுத்து மணிதர்மீதில்வீசே. (174)

வீசையிலே மதிமயங்கி சனங்கள்தானும்
 வேதாந்தி சொன்னபடி நடப்பார்பாரு
ஆசையிலே ஸ்திரீகளுட பேரைச்சொல்லி
 அப்பனே வீசிவோய் வேதாந்திதான்
பூசையிலே மதிமயங்கி மோகவெறிகொண்டு
 மகத்தான ஸ்திரீகளப்பா வருவார்பாரு
தாசையிலே கன்னியர்கள் கோடானகோடி
 தனமான பணங்கேட்டால் ஈய்வார்பாரே. (175)

பாரடா ஞானியரே யித்தொழில்கள்தானும்
 பரிவாக உங்களுக்கு வேண்டாம்பாரு
ஆரடா இத்தொழில்கள் விருத்துக்கொண்டு
 அப்பனே அறுபத்து நாலுமாடு
வாரடா விந்தைதவித்தை யிதுதானப்பா
 வளமான யிதுவெல்லாந் தோஷந்தோஷம்
நாரடா மறைப்புமை யொன்றுகேளு
 நல்லசித்தர்க் கதிதவித்தை யிதுதான்பாரே. (176)

உருமாற்றுமை.

தானான மறைப்புமை சொல்லக்கேளு
கருவான கருடனுட கண்ணும்வாங்கு
வானான கருங்கோழிக் கண்ணும்வாங்கு
வளமான காக்கையுட கண்ணும்வாங்கு
தேனான தேவாங்கின் கண்ணும்வாங்கு
திருவான அட்டைமது பத்துங்கூட்டி
கானான கருங்குரங்குக் கண்ணும்வாங்கு
கருதிக்கேள் உடும்பினுடப் பித்துங்கூட்டே. (177)

கூட்டடா நஞ்சுபாலை வேரின்தோலு
குருவான வண்டிண்டு எடுத்துக்கூட்டு
நாட்டடா மணத்தவளைக் காட்டிலப்பா
நலமான சஞ்சீவி கருணையுண்டு
மாட்டடா எடுத்ததனைக் கூடச்சேரு
மகத்தான பெரியநங்கை சிறியாநங்கை
காட்டடா தலைப்பிண்டம் அமாவாசை தன்னில்
கருவாகச் செத்ததென்றால் கண்ணும்வாங்கே. (178)

வாங்கடா இவையெல்லாம் ரவியுலர்த்தி
வளமான கல்வத்திற் சூரணித்து
ஆங்கடா கன்னிபட நாதச்சீலை
அப்பனே பதினெட்டுத் திரிதிரித்து
சாங்கடா தலைப்பிண்ட மண்டையோடுவாங்கி
சர்வாங்கம் தலைப்பிள்ளை நெய்யும்வாங்கு
நங்கடா அகல்தனிலே நெய்யைவார்த்து
நலமான திரியைநன்றாய் அகலிற்போடே. (179)

போடப்பா தீபமது ஏற்றிக்கொண்டு
புகழ்பெரியக் கபாலமுடு கவிழ்த்து மூடு
வாடப்பா தீபமது எரிந்ததானால்
வளமான கபாலத்தில் மைதான்பற்றும்
நாடப்பா மையெடுத்தான் வழித்துக்கொண்டு
நலமான கஸ்தூரி புனுகுபூரமும்
சாடப்பா மத்தித்து தங்கச் சிமிழில்வைத்து
சமனாக வழலைப்பூக் கொஞ்சங்கூட்டே. (180)

கூட்டியே சிமிழில்வைத்து வாமப்பூசைபண்ணி
குறியான * வாடமைதான் பணவெடைதான்போடு
வாட்டியே மூவுலகும் காணமாட்டார்
வளமான மறைப்புமைப்போ லாருஞ்சொல்வார்
காட்டியே உன்முகத்தைக் காணவென்றால்
கனமான மையைத்தான் கலந்துப்போடு
நாட்டியே மையிருந்தால் சித்தர்காண்பார்
நலமான நூல்களைத்தான் வாங்கிப்பாரே. (181)

பாரப்பா குகைக்குள்ளே அநேகநூல்கள்
பரிவாக வைத்திருப்பார் வாங்கிப்பாரு
ஆரப்பா நூல்களைத்தான் வாங்கிப்பார்த்தால்
அப்பனே அநேகவிதந் தெரியும்பாரு
வாரப்பா தோய்ந்தாக்கால் சித்தனென்றேபேரு
வளமாக என்னூலை வாங்கிப்பாரு
காரப்பா என்னூல்கற்ப நூறில்சொன்னேன்
கனமான பூசைசெய்து மூன்றும்பாரே. (182)

பாரென்ற தீட்சைசெய்து நூறும்பாரு
பரிவான காவியந்தா னூறும்பாரு
ஆறென்ற என்னூல்கால் சாஸ்திரஞ் சொன்னேன்
அப்பனே திறந்துவிட்டே னென்றுசொன்னார்
வாரென்ற சாஸ்திரத்தை வாங்கிக்கொண்டு
வளமான குகைதனிலே பதனஞ்செய்தார்
காரென்ற தர்க்கம தநேகஞ்செய்தேன்
கனமான நூல்களைக் கொடுக்கேனென்றாரே. (183)

கொடுக்கவே மாற்றமைப் போட்டுக்கொண்டு
குருவான நூல்களைத்தா னெடுத்துப்பாரு
வடுக்கவே சகலகலை காவியத்தில் தோன்றும்
வளமான மறைப்புமை யிருந்தானால்
நடுக்கவே மறைத்தசித்த னென்றபேரு
நலமான சித்தரோடே கூடிவாழ்வீ
அடுக்கவே சித்தரோ டடுக்கவேணும்
அன்பான மறைப்புச் செய்துவாழே. (184)

* வாடம்நெற்றி.

வாழவே நால்யுகத்தைக் காணவேணும்
வளமாக அதிசயத்தை யறியவேணும்
ஆழவே யிறந்திறந்து பிறந்தாலென்ன
அப்பனே வாசியுட வன்மைகாணு
காழவே நால்யுகத்தைக் கண்டேனையா
கருவாகப் பரத்துக்கி டாகிப்போனேன்
நாழவே நந்திசிவன் பாதஞ்சேர
நலமாக நால்யுகந்தான் சென்றுசேரே. (185)

இரசகுளிகை.

சேரப்பா மறைப்புமைக்கி டொன்றுமில்லை
செயமான குளிகையொன்று வேணும்பாரு
வாரப்பா ரசகுளிகை சொல்லக்கேளு
வளமான லிங்கரசம் வாலைவாங்கு
ஆரப்பா மேனியென்றால் மேனியல்ல
அப்பனே மேனிகன்னாம் விந்திற்போடு
காரப்பா விந்துதான் தெளிந்துபோச்சு
நலமாக விந்தைஅபக் கின்னியினில்வாடே. (186)

வார்த்துமே ரசங்கூட பலந்தான்வாரு
வளமாக அடுப்பேற்றித் தீபம்போலெரிநீ
ஆர்த்துமே ரசமதுதான் வெள்ளிப்போல் கட்டும்
அப்பனே கட்டியது உருகும்போது
மார்த்துமே ஐங்காயங் கழஞ்சுபோடு
மகத்தான சவர்க்கார மெழுகுகொண்டு
சார்த்துமே குகைசெய்து குகைக்குள்வைத்து
நலமாக அயனைசிக் கொண்டுருத்தே. (187)

குத்தியே மேலுமெழுகால் சீலுப்போட்டுக்
குழிப்பாகச் செம்மண்ணு பூமிக்கேகி
வத்தியே புதைத்திடுவாய் அஷ்டநாள்தான்
வளமாகக் கட்டியது ரசமணிதானாகும்
மத்தியே பூசைபண்ணு வாலைப்பூசை
மகத்தான ரிஷிகளுக்குத் தியானபூசை
சத்தியே மனோமணியே யென்றுசொல்லி
சுகந்திரமாய்த் தேவிக்குப் பானம்பண்ணே. (188)

பண்ணயிலே மணிமெழுகித்து வானம்பார்த்து
பரிவாக வினைக்கொண்டுபோய் வீடுதாவென்று
அண்ணயிலே வாயிற்போட்டு தூடிக்கொண்டு
அப்பனே உமையவளை யிராசப்பன்று
வண்ணயிலே கயிலாசங் கொடுமுடிகளெல்லாம்
வளமாகக் கொண்டுபோம் பாருபாரு
கண்ணயிலே நீயிருந்தவிடம் வருகவேண்டி
நலமாக நினைக்கஷணம் வருகுப்பாரே. (189)

பார்க்கவே ரசகுளிகை யிருந்ததானால்
பரிவான வாசியது கணக்கனருகும்
ஆர்க்கவே பாலிலே போட்டுப்பாரு
அப்பாக நதியென்று பொங்கி வழிந்துபோகும்
ஏர்க்கவே வஸ்துவிலே போட்டுப்பாரு
வளமான வஸ்துவெல்லாங் குடுத்துப்போகும்
நாக்கவே நாதநீரில் போட்டாயானால்
நலமாக நாதநீரைப் பறக்கும்பாரே. (190)

பாருநீ அணிக்கா பெடுத்துக்கொண்டு
பரிவாக மணிமீதில் பொதிந்துக்கொண்டு
ஆருநீ வெள்ளெருக்கன் நார்தான்கொண்டு
அப்பனே கயிறாகத் திரித்துக்கொண்டு
வாருநீ கயிற்றிலே கோத்துக்கொண்டு
வளமாக இருபுறமும் நீலக்கல் மணிதான் கோரு
மாருநீ யிருபுறமும் இருபுது காசுபோடு
மகத்தான கழுத்திலே கட்டிக்கொண்டே. (191)

கொள்ளவே யுந்தனுக்குப் பேர்தானப்பா
குருவான குளிகைசித்த னென்றுபேரு
அள்ளவே மறைத்தசித்த னென்றுபேரு
அப்பனே மாருட்ட சித்தனென்று
மள்ளவே அதிசயக் குருநாதனென்றும்
மகத்தான ரிஷியென்றுஞ் சொல்வார்பாரு
நள்ளவே யோகியென்றும் நாதனென்றும்
நலமான சிவயோகி யென்பார்பாரே. (192)

என்னவே யுலகத்தி லதிசயங்கள் காட்டும்
என்மகனே குளிகையொன்று செய்த்தசித்தன்
மன்னவே யுன்தேகம் தங்கம்போலாம்
வளமான வாதசித்த னென்றும்பேரு
கன்னமே கருவிகட்டுப் பலந்தானாகும்
கனமான ரசமணியைக் கழுத்திற்கட்ட
நன்னாதே சிவனுமையுங் காணலாச்சு
நலமான அண்டமுநாதங் கொள்ளுவாயே. (193)

சிந்தூரம்.

கொன்னென்ற சிந்தூரஞ் சொல்லக்கேளு
குணமான லிங்கத்தின் வாலைவாங்கி
விள்ளென்ற கல்வத்தில் வார்த்துக்கொண்டு
வேதாந்த முத்துநீர் விட்டுஆட்டு
கள்ளென்ற ஒருஜாமம் ஆட்டினக்கால்
கனமான ஆகமது மடிந்துப்போச்சு
நள்ளென்ற கந்தகமோ பலந்தானைந்து
நலமான கல்வத்திற் போட்டுஆட்டே. (194)

ஆட்டியே செங்கையான் சாற்றில்ஜாமம்
அப்பனே சுத்தசலஞ் ஜாமமிரண்டு
காட்டியே பரைத்துவில்லை தட்டிக்கொண்டு
கனமான வில்லைதன்னை ரவியுலர்த்தி
வாட்டியே அண்டவிந்தால் சீலைசெய்து
வளமான புளியதனால் குகைதான்பண்ணி
நாட்டியே வில்லைவைத்துக் குகைதான்மூடி
நலமான மண்சீலை யேழுஞ்செய்யே. (195)

செய்யவே ரவியுலர்த்திப் புடந்தான்போடு
ஜெயமான சிந்தூர மருணன்போலாம்
வையவே செந்தூர மெடுத்துக்கொண்டு
வளமாகக் குப்பிதனில் பத்திரம்பண்ணு
நாடவே வாலைக்குப் பூசைபண்ணு
நலமான மண்டலந்தான் சேவித்துக்கொள்ளு
[illegible] மாண்டுபோகும்
அப்பனே [illegible] லாம்போமே. (196)

போமடா நாலாயிரத்து நானூறும்போம்
புகழான சரீரமது சட்டைத்தள்ளும்
வாமடா காயத்துக் காதிகற்பம்
வளமான கற்பமது கொள்ளுகொள்ளு
நாமடா ரசகற்பஞ் சொன்னேன்பாரு
நலமான மாரணத்தின் முப்பூக்கேளு
சாமடா சிவசெந்து செடிகட்பூடு
செயமான அதரணவேத முப்பூகானே. (197)

மாரணமுப்பூ.

முப்பான நரியண்டம் ரண்டுவாங்கு
முடிவான கழுதையண்டம் ரண்டுவாங்கு
அப்பனே கருநாயின் அண்டம்வாங்கு
ஆனதொரு பாலனுட அண்டம்வாங்கு
சப்பான கருப்பூனை அண்டம்வாங்கு
சமர்த்தான இவையைத்தான் கல்லுரலிலிட்டு
மப்பான சத்தஜலம் வார்த்துக்கொண்டு
மகத்தான * எழுக்காப்பால் சரிசமாடே. (198)

ஆட்டியிலே புளிபோலே யரைப்பாய்
சமர்த்தான புளியதனை யெடுத்துக்கொண்டு
வாட்டியிலே பூநீறு கொண்டுவந்து
வளமாகப் பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு
நாட்டியிலே சத்தசலம் வார்த்துக்கொண்டு
நலமாகக் கலக்கியதைத் தெளியவாங்கி
காட்டியிலே அடியண்டல் ஊற்றிப்போட்டு
கண்டுதெளிவி லிப்புளியைக் கலக்கிடாயே. (199)

கலக்கியே அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டு
கனமான எண்ணெயுட னீர்கட்சுண்டிவிடும்
வலக்கியே யிறக்கிப்பார் குழம்புபோலாம்
வளமான குழம்பதனைப் பீங்கானி லூற்றி
மலக்கியே முன்பூயிக் கேசிக்கொண்டு
மகத்தான வரிவரைத் திண்[illegible]ாகு
அலக்கிலே பெட்டிதனைக்குள் [illegible]
ஆனதொரு பூநீத்தைப் பூநீ [illegible]ன்றே. (200)

* எழுக்காம்பு எஃகுதலக்கை.

மென்றந்த பூநீர்நறக் குப்பிதன்னில்
மேலாக வழித்தெடுத்துப் பதனம்பண்ணு
அன்றந்த அடியில்நின்ற கசடெல்லாந்தான்
அப்பனே வைத்தியத்திற் காகும்பார்
வன்றந்த முப்பூவைப் பூசைபண்ணு
வளமான முப்பூவடா எட்டெட்டுமாடும்
கன்றந்த நாடிஜன்ற முப்பூவென்றுங்
கனமான வஸ்துவென்று மிதற்குப்பேரே.

பேரானமுப் பூவடா ஆதிவித்தை
பிறிவான அறுபத்து நாலுமாடும்
ஆரான ஐம்பூத மிதிலொடுக்கம்
அப்பனே தொண்ணூற்றாறு மிதிலடக்கம்
வாரான வாதமொடு பித்தசேஷ்மம்
வகையாக இதிலொடுக்கம் வகுத்தப்பார்
நாரான பிரமனொடு விட்டுணுருத்திரன்
கனமயேசன் சதாசிவனு மொடுக்கந்தானே.

தானான முப்பூவை யாருஞ்சொல்லார்
தனதான முப்பூவின் பெருமைமெத்த
வேறான வேறென்று மிதற்குப்பேரு
வேதாந்த முப்பூவென் றிதற்குப்பேரு
காரான கருவென்றுங் குருதானென்றுங்
கருத்தான சிவமென்றுஞ் சத்தியென்றும்
மாறான மதுவென்றும் வஸ்துவென்றும்
மகத்தான நாதமென்றும் விந்துவென்றே.

அஞ்சன் மை.

வென்றென்ற பூரணத்தின் முப்பூச்சொன்னேன்
வேதாந்த அஞ்சனத்தின் மைதான்கேளு
அன்றென்ற தேவாங்குக் கண்ணும்வாங்கு
அப்பனே கருங்கழுதைக் கண்ணும்வாங்கு
நன்றென்ற கரும்பூனைக் கண்ணும்வாங்கு
[illegible]மான கழுதையுட பித்துங்கூட்டு
என்றென்ற குரங்கினுட கண்ணுங்கூட்டு
கருக்கண்ணி புடமிலக்குச் சிலையென்றே.

சீலான பாலனைந்தக் கொடியைவாங்கி
    சிறப்பாக இவையெல்லாம் உலர்த்திக்கொண்டு
ஆலான சரக்கையெல்லாம் உலர்த்திக்கொண்டு
    அப்பனே கல்வத்தில் தூளாய்ப்பண்ணு
வாலான சீலைதனில் திரிதிரித்து
    வளமான கழுதையுட கபாலம்வாங்கு
மாலான காரெள்ளின் எண்ணெய்வாங்கி
    மகத்தான அகல்தனிலே வார்த்துக்கொள்ளே. (205)

வார்த்தப்பா திரியதனை விளக்கிலேற்றி
    வளமான தீபமது ஏற்றிக்கொண்டு
கர்ற்றப்பா போகாமல் கபாலமூடி
    கடிதான எரியிடவேமைதான்பற்றும்
மார்த்தப்பா வழித்தெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
    மகத்தான மூப்பூவும் புனுகும்பூரம்
சார்த்தப்பா கஸ்தூரி யிவைகளுந்தான்
    சமர்த்தாக மத்தித்துச் சிமிழில்வையே. (206)

வைப்பா அஞ்சனந் தேவிக்குத்தான்
    வளமாகப் பூசித்துப் பதனம்பண்ணு
ஐயப்பா இச்சிமிழைத் திறந்துகொண்டு
    அப்பனே வெற்றிலையில் தடவிக்கொண்டு
கையப்பா கையில்வைத்துப் பார்த்தாயானால்
    களமான திரிலோகங் காணுவாய்நீ
மையப்பா புதைகளெத்தா னெடுக்கவேண்டி
    மகத்தாம்பூ ணைக்கண்ணன் கையிற்போடே. (207)

போட்டப்பா பார்த்தாக்கால் பாதாளந்தோன்றும்
    புகழான பொருளெல்லாங் கண்ணிற்காணும்
வாட்டப்பா அஞ்சனமைப் போலேயுண்டோ
    வளமான குபேரனென்ற பேருமாச்சு
நாட்டப்பா இதுவொன்று மிருந்தாலப்பாதும்
    நலமான வாதமது சகந்தானச்சு
காட்டப்பா அனுமனுடன் வீரபத்ரன்
    கனபூத பிரேதமெல்லாந் தோன்றும்பாரே. (208)

பாரப்பா பொருள்காக்கும் காளிஐயன்
பரிவாக எதிர்த்துவந்தால் சொல்லக்கேளு
காரப்பா விளக்கேற்றுந் திறிதான்சொன்னேன்
கருவாக எடுத்துநீ யேற்றிக்கொள்ளு
ஏரப்பா விளக்கேற்ற ஓடிப்போகும்
என்மகனே எனதுகலைக் கியானம்பாரு
ஆரப்பா அறிவார்கள் கலைக்கியானசித்து
அப்பனே கலைக்கியானம் ஆர்காண்பாரே. (209)

காணப்பா கலைக்கியானம் பார்த்தபேர்க்குக்
கனமான சித்தனென்ன அவர்க்குண்டோ
வாணப்பா நாலிருக்கு மிடத்திற்கேகு
வளமான பணிவிடைதான் செய்துவாநீ
ஆணப்பா அவர்மனது கரைந்ததானால்
அப்பனே நாலீய்வார் பாகஞ்சொல்வார்
மாணப்பா மடையருக்கு ஈயமாட்டார்
மகத்தான சிவயோகிக் கீய்வார்பாரே. (210)

பாரடா நாலீய்ந்தோர் மனநோகச்செய்தால்
பரிவான வல்வினைகள் வந்துசேரும்
வாரடா பொருளீய்ந்து நாலிவாங்கு
வளமான பொருளுக்கு ஈயாவிட்டால்
காரடா பணிவிடைகள் செய்துவாங்கு
களமாக அவர்கையால் கொடுக்கவாங்கு
நாரடா கைப்பதாய்த் திருடிக்கொண்டால்
நலமான சாபங்கள் அடிக்கும்பாரே. (211)

வல்லாரைக்கற்பம்.

பாரென்ற வல்லாரைக் கற்பங்கேளு
பரிவான விந்துவடா நாதவிந்து
ஆரென்ற நாதமடா சத்திசத்தி
அப்பனே விந்துவடா சிவயோகிக்
காரென்ற அகாரமடா விந்துவாச்சு
கனமான நாதமடா உகாரமாச்சு
சீரென்ற சத்திசிவம் கூடிப்பார
சீலமான சக்கிலியோ ணிதமுமாச்சே. (212)

ஆச்சென்ற மூலமடா ஆறாதாரம்
அப்பனே மணிபூர வீட்டிலப்பா
வாச்சென்ற வாசியது ஒடுங்கும்வீடு
வளமான சத்திசிவ மொடுங்கும்வீடு
காச்சென்ற அப்புவதுகுடியிருக்கும்
கனமான வீட்டிலவர் கொலுவிருப்பார்
நாச்சென்ற நந்தியவர் வாசஞ்செய்வார்
நலமான நந்தியடா மூலைவாங்கே. (213)

வாங்கென்ற மாதமது பத்தாந்திங்கள்
வளமான மூலையடா நந்திநந்தி
ஆங்கென்ற பூரமதை வாங்கிக்கொண்டு
அப்பனே சிவசுண்ணங் கழஞ்சுகூட்டு
மாங்கென்ற பூரமடா விந்துவிந்து
மகத்தான விந்துவடா நீராய்ப்போகும்
சாங்கென்ற பூரமது நாற்பதுநாட்கொள்ளு
சமர்த்தான சட்டைதள்ளி யுடல்பொன்னுமே. (214)

பொன்னான தேகமதை வைத்துக்கொண்டு
புகழான கற்பமதை யின்னங்கேளு
அன்னான ஆதியடா கந்தம்அந்தம்
அப்பனே அண்டமடா சோதிசோதி
விண்ணான சோதியடா வீரம்வீரம்
விளங்குகின்ற சோதியடா வீரகற்பம்
கண்ணான கோரையடா வீரம்வாங்கிக்
கனமான பூநீரில் சுத்திபண்ணே. (215)

பண்ணடா பாண்டத்தில் குழித்தயிலம்வாங்கு
பரிவான தயிலத்தில் வழலைச்சுண்ணம்போடு
கண்ணடா வயிரவர்க்குப் பூசைபண்ணு
கனமான வீரகற்பமுண் டவமேகொள்ளு
வண்ணடா வாசிக்கு உயிர்தானாகும்
வளமான சட்டையது எழுந்தன்னாகும்
நண்ணடா எட்டான மாதம்வாங்கு
நலமான மற்றொன்றி னாகாதுதடாரே. (216)

பாரடா என்மகனே சொல்வேன்கேளு
பகாரிய சோதியடா சோதிகற்பம்
ஆரடா சொல்வார்கள் சோதிக்கற்பம்
அப்பனே சொல்லவில்லை சொல்லக்கேளு
வாரடா வன்னியடா தேயுதேயு
வளமான தேயுவடா செம்மைசெம்மை
காரடா செம்மையென்ன நீயேபூண்டு
கனமான பூண்டப்பா ஆர்காண்பாரே. (217)

காணடா சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
கருத்தான நாதமடா கமலத்துண்டு
வாணடா வல்லியென்றும் மௌனகற்பம்
வளமான கற்பமடா நாதகற்பம்
தோணடா சோதியது கமலத்துண்டு
சொற்பெரிய கமலமடா உந்திக்கற்பம்
ஆணடா ஆறுதிங்கள் வருத்தப்பட்டு
அரனெடுத்து புசித்திட்டக் கற்பந்தானே. (218)

தானான செம்மையடா சிவப்புமெத்த
நாரணியி லிங்கமுண் டறிந்துகொண்டால்
வானான வாசியடா தேகம்பொன்னாம்
வளமான தேகத்திற் கழிவோஇல்லை
தேனான தேகமது வஜ்ரதேகம்
திவட்டாத போதமடா சோதிகற்பம்
ஆனான அடிநாபி லமுர்தமூறும்
அப்பனே மௌனமென்ற அமுர்தங்கொள்ளே. (219)

கொள்ளென்ற அமுர்தமது மௌனவாழ்வு
குணமான அமுர்தமடா போதபோதை
விள்ளென்ற பொருளெல்லாம் விள்ளும்விள்ளும்
வேதாந்த ஞானமெல்லாம் மனதிற்காணும்
அள்ளென்ற அறுமுகமுங் கண்ணிற்காணும்
அப்பனே பன்னிரண் டலந்தோணும்
உள்ளென்ற குருவுந்தான் அறிவிற்காணும்
கனமான கெவுனசித்திக் குளிகைசித்தே. (220)

சித்தாக பிறப்பதற்கு ராசிவேணும்
சிவபதவி கிடைக்கவென்றால் தர்மம்வேணும்
மத்தாக அவருக்கு யோகஞ்சித்தி
வளமான சிவயோக ஞானசித்தி
நத்தாது வொருவருட பொருளுக்குத்தான்
நலமான ஸ்திரீகளையும் நத்தவேண்டாம்
வித்தார மானதொரு விளையாட்டெல்லாம்
வேதாந்திக் காகாது விரும்பினேமே. (221)

மதியமுர்தகற்பம்.

விரும்பினேன் மதியமூர்த்த கற்பங்கேளு
வேதாந்த கற்பமடா சவர்க்காரந்தான்
அரும்பினேம் காரமுடன் சாரமாகும்
அப்பனே விந்துவுட நாதமாகும்
நரும்பினேம் அண்டவிந்து மதியமூர்த்தமாகும்
நாதாந்த விந்துவடா செந்நீரப்பா
கரும்பினேம் கரும்புரசங் கொண்டுவிட்டால்
கனமான யாக்கையது வலுத்துப்போமே. (222)

போமப்பா யாக்கையதற் கழிவோயில்லை
பொருளான கற்பமடா கொள்ளுகொள்ளு
வாமப்பா மதியமூர்த்தங் கொண்டுவிட்டால்
வாரிதியா மஞ்சவய தாகுமப்பா
நாமப்பா வயதுசொல்ல முடியாதப்பா
நமனேது கொடியண்டங் கட்டலாம்பார்
காமப்பால் கானற்பால் ரண்டுங்கொள்ளக்
கனமான சூரியன்போல் தேகமாச்சே. (223)

அமுரிகற்பம்.

ஆச்சப்பா அமுரிகற்பஞ் சொல்லக்கேளு
அப்பனே சுத்தசலம் வாங்கிக்கொண்டு
பேச்சப்பா பேசாமல் அண்டச்சுண்ணம்
போடுபோரான அமுரியடா மண்டலமேகொள்ளு
வாச்சப்பா கற்பமது கொண்டாயானால்
வளமான வாசிக்கு முப்பிதாகும்
நீச்சப்பா வெகுநீச்சு அமுரிநீச்சு
நிசமான அமுரியடா பனிநீராமே. (224)

ஆமப்பா நிகண்டு நூதான் பதனம்பண்ணு
அப்பனே யிந்நூல்போல் சொல்லாதையா
வாமப்பா சித்தர்க ளநேகஞ்சித்தர்
வளமான நூற்கெல்லாம் குருவாம் இந்நூல்
காமப்பா கருக்களெல்லாந் திறந்துசொன்னேன்
கனமான கருக்கிடைநிகண் டிதுதானப்பா
நாமப்பா இந்நூல்தான் சொல்லிப்போட்டேன்
நலமான நூலிதுதான் அடக்கம்பண்ணே. (225)

பண்ணுவது இந்நூலைப் பதனம்பண்ணு
பங்கயத்தி னமுர்தத்தைப் பண்பாய்க்கொள்ளு
அண்ணுவது வாசிநீ பழக்கம்பண்ணு
அப்பனே யில்லாட்டால் மாண்டேபோவாய்
மண்ணுவது மாளாம லிருக்கச்சொன்னேன்
மகத்தான சித்தனடா வாழ்வீர்வாழ்வீர்
கண்ணுவது கண்ணோட்டம் பாருபாரு
கனமான அமுர்தத்தைக் கொள்ளுகொள்ளே. (226)

வசியதைலம்.

கொள்ளவே வசியத்தின் தயிலங்கேளு
குருவான ஐந்துருவாம் பிண்டம்பிண்டம்
விள்ளவே சற்குருதான் ஐந்தாந்திங்கள்
வேதாந்த பிண்டமடா ஐங்கோலபிண்டம்
கள்ளமே யில்லையடா பிண்டம்வாங்கிக்
கனமான பிண்டத்தை யுலர்த்திக்கொண்டு
மள்ளவே கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு
மகத்தான சுத்தாலம்வார்த் திடித்திடாயே. (227)

இடிக்கவே மெழுவுலக்கை யதனாற்சாடு
இதமான பிண்டமடா மெழுகாய்ப்போகும்
பிடிக்கவே பாண்டத்திற்போட்டுக் கொண்டு
பிரபல்லிய மானதொரு குழிதான் தோண்டி
முடிக்கவே கீழையொரு குழியைவைத்து
முதலான பாண்டத்தில் * தமருபோட்டு
அடிக்கவே பாண்டத்தை யதன்மேல்வைத்து
அப்பனே மண்சீலை யேழுஞ்செய்யே. (228)

* தமர்-துவாரம்.

செய்யப்பா பாதிமட்டும் மண்ணுபோடு
   செயமான நாலேருவில் புடந்தான்போடு
ஐயமே யில்லாத தயிலம்வீழும்
   அப்பனே தயிலத்தைப் பூசித்துவைநீ
கையவே வயிரவர்க்குப் பூசைபண்ணி
   கனமான தயிலமதைப் பரணிவைத்து
நையவே நகாரத்தை யுச்சரித்து
   நலமான விஷ்ணுவைநீ பூசைபண்ணே. (229)

பண்ணப்பா தயிலத்தை வசியத்துக்கு
   பண்பாக வசியமையை யெடுத்துஆடு
அண்ணப்பா தயிலமது வசியத்துக்கு
   அப்பனே குருவிதுதான் ஆடுஆடு
வண்ணப்பா தயிலமிட்டால் வசியமேது
   வளமான தயிலஞ்சற் குருதான்பாரு
கண்ணப்பா ஐங்கோல மிதுதானப்பா
   கனமான என்னிகண்டில் திறந்திட்டேனே. (230)

வசியவிபூதி.

திறக்கமில்லா வசியத்தின் விபூதிசொல்வேன்
   திறமான விபூதியடா சாம்பல்
அறக்கமில்லா சாம்பலப்பா மயேசன்சாம்பல்
   அப்பனே மிதுவிட்டால் வசியமாமோ
வறக்கமில்லா முறைசெய்தால் வசியமாமோ
   வளமான முறைகண்டால் சித்தன்சித்தன்
நறக்கமில்லா சகஸ்திரமாஞ் சீவன்செத்தால்
   நலமான தலைப்பிண்டம் வேணுமப்பாரே. (231)

பாரப்பா செத்தவுடன் மயானம்போவார்
   பரமான காடென்றும் புடந்தான்செய்வார்
ஆரப்பா காட்டாற்று முன்னேநீபோய்
   அப்பனே சாம்பலுடன் எலும்புவாங்கு
நாரப்பா கலைத்தி கட்டிக்கொண்டு
   நலமான சிறுநீரின் நாமஞ்சொல்வோம்
வாரப்பா சுத்தசலம் பெண்ணீரென்றும்
   வளமான அமுரியென்றும் ஆண்ணீரென்றே (232)

நீமான நீரிதற்கு எதிர்க்குண்டோடா
நிசமான நீரிதற்கு அனந்தம் பேரு
வாமான சுத்தசலம் விட்டுஆட்டி
வளமாக வழித்தெடுத்து பில்லைசெய்து
நாரான * மதிதனிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
நலமான பத்திருவில் புடங்காண்போடு
ஆரான வெண்ணீருய் நீறிப்போகும்
அப்பனே திருநீற்றைப் பதனம்பண்ணே (233)

பண்ணப்பா ருத்திரர்க்குப் பூசைபண்ணு
பண்பான வாமத்தின் பூசைபண்ணு
கண்ணப்பா விபூதிதன்னை மேருக்கேற்று
கனமான விபூதியடா பூசபூசு
வண்ணப்பா வழிதனிலே போனையானால்
வளமான உலகமெல்லாம் அடியில்வீழ்வார்
கண்ணப்பா மனுஷரண்டை போனையானால்
நலமான ராசர்சர ணஞ்செய்வாரே. (234)

செய்யப்பா உன்தேகம் வச்சிரம்போல்மின்னும்
செயமான மனிதரப்பா மோகமாவார்
சையப்பா ஸ்ரீகளுன்னைக் கண்டாரானால்
நலமான மாயவெறி கொண்டெழும்பி
ஐயப்பா அரைநொடியில் மோகங்கொண்டு
அப்பனே யுன்னடியில் வருந்துவார்கள்
கையப்பா தாயெனவே பூசித்துக்கொண்டு
கனமான மண்ணையள்ளி தம்பித்துப்போட்டே (235)

போட்டயிலே வெளிதெளிந்து சரணஞ்செய்வார்
புகழான பாருமுனியோ ரிஷியோவென்பார்
ஆடையிலே சன்னாசி சித்தனென்று
அப்புறத்தில் போயிடுவாள் மாயாகன்னி
வாட்டமில்லை மயக்கத்தால் வந்துவிட்டு
வாமான விதியினால் வந்தோமென்பார்
காட்டயிலே கருக்கு மேற்கெருந்து
கனமான விபூதிதன்னை ○ வட்டம்பூசே. (236)

* மதி-சந்திரன்.
○ வட்டம்-நெற்றி.

பூசையிலே மாதன்னைக் கண்டாரானால்
 புகழ்பெரிய நாதனுரிவர்தா னென்பார்
ஆசையிலே பதிபோகங் கொண்டு உன்மேல்
 அப்பனே நீகேட்ட தெல்லாமீவார்
வாசையிலே மனிதருன்னைச் சுற்றிக்கொள்வார்
 வளமான முன்சொன்ன மறைப்புமையோடு
காசையிலே கன்னாபடா அநேகம்பேர்கள்
 கனமான அவரிடத்தில் முகங்காட்டாதே. (237)

காட்டாத மறைப்புமை போட்டுக்கொண்டு
 கனமான நிமிருக்கு மிடத்திற்சேரு
மாட்டாதே மறைத்தவித்த விவர்தானென்பார்
 மகத்தான சித்தனடா இவனோவென்பார்
வாட்டாதே போய்விட்டார் சிவந்தானென்பார்
 வளமான இருவிப்படா மகத்தாஞ்சித்தன்
நாட்டித்த பெயரானந்தான் சொல்லவில்லை
 நலமான என்னுடைய விதியென்பாரே. (238)

விதியான வேதமைக் கொள்ளவேணும்
 வேதாந்த பூரணத்தை யறியவேணும்
சதியான சதிர்குருவுன் நிலைக்கவேணும்
 சமர்த்தான ஆணவத்தை யொழிக்கவேணும்
மதியான மதியமுர்தங் கொள்ளவேணும்
 மகத்தான வாசியைத்தான் புசிக்கவேணும்
கதியான சிதம்பரத்தைக் காணவேணும்
 கதிகெட்ட வண்டர்களே அலையாதேகேள். (239)

அலையாமல் சத்தியமே நிலைக்கவேணும்
 ஆதார முள்ளபதி நோக்கவேணும்
கலையான பன்னிரண்டு பழக்கவேணும்
 கனமான வாசியது ஒடுக்கவேணும்
மலையாமல் சொல்லிவிட்டேன் இந்நிகண்டில்
 மகத்தான அறிவுள்ளோர் தேர்வாரப்பா
வலையாமல் கைமுறைசெய் பாகஞ்சொன்னேன்
 வளமான நந்தீச ரருளினாலே. (240)

அருவான இந்நூலை வெளிவிடாதே
அப்பனே நிகண்டிதுதான் அடக்கம்பண்ணு
கருவான எந்நூலைப் பழித்தபேர்க்கு
கனமாம அந்தர இடிதான்வீழும்
மருவான என்னூல்போல் நூலைசொல்வார்
மகத்தான சித்தர்களோ சொல்வார்பாரு
வருமான என்னூலைப் பார்த்தாரானால்
வலுவான தவயோகி யென்றபேரே. (241)

போரான நூல்பாடிப் போட்டதென்ன
பிரபல்லிய மானதொரு மனிதர்க்காக
காரான மாட்டிடெல்லாம் பொருள்தானையா
கருத்தான பாடலையா எழுதுதற்கு
பாரான பதினோர்க் கிடையாதய்யா
பகரிய பொருளிருந்து போடனுவார்
வாரான வழிதுறையுந் தெரியச்சொன்னேன்
வளமான நாலிலும் வகைபடச்சொன்னேன். (242)

சொன்னனடா மனிதர்கள் பிழைக்கச்சொன்னேன்
சொற்பெரிய காத்துக் குறிசொன்னேன்
வன்னனடா வழிதுறையுங் காணச்சொன்னேன்
வளமான கருவுடனே குருவுஞ்சொன்னேன்
மன்னனடா மதிப்புற்றுக் கொள்ளச்சொன்னேன்
மகத்தான வாசியுட வகைசொன்னேன்
அன்னனடா ஆதியந்த மதியச்சொன்னேன்
அப்பனே அடிமுடியுந் தெரிச்சொன்னேன். (243)

சீவான முப்பூவின் மெய்யுருசொன்னேன்
திடமான வகையென்ற எழுத்துஞ்சொன்னேன்
வதிவான மாணிக்கப் பதிப்புஞ்சொன்னேன்
வளமான சக்கரங்கள் தெரியச்சொன்னேன்
மூப்பான கருதலங்கள் திறந்துசொன்னேன்
முக்கியமான வழிநின்றோ நன்றாய்ச்சொன்னேன்
வலுவான சிவசக்தி நன்றாய்ச்சொன்னேன்
மகத்தான வயித்தியத்தின் அடைவுஞ்சொன்னேன். (244)

சருவவியாதிக்கும்-காந்தச்செந்தூரம்.

சொன்மொழி வயித்தியமொடு வாதஞானம்
சொற்பரிய யோகமுடன் மாந்தர்களுஞ்சொன்னேன்
கன்னமொழி கருக்கிடைகள் தெரியச்சொன்னேன்
கனமான ஜாலத்தின் குடோரஞ்சொன்னேன்
வன்னமொழி மனிதற்கு நோய்கண்டாக்கால்
வளமான மருந்தொன்று சொல்லக்கேளு
அன்னமொழி காந்தமது பலந்தான்வாங்கு
அப்பனே அயப்பொடிதான் பலமும்வாங்கே. (245)

வாங்கப்பா இவையிரண்டுஞ் சுத்திசெய்து
வளமான கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
வங்கப்பா கெந்தியது பலந்தானிரண்டு
நலமான வீரமது பலந்தானொன்று
ஆங்கப்பா அரைக்கையிலே பனிசலந்தான்வாரு
அப்பனே யிருஜாமம் ஆட்டிக்கொண்டு
பாங்கப்பா வெள்ளியுடன் பூரங்கூதம்
மத்தான கிறியுடனுங் கூட்டிச்சேரே. (246)

சேரப்பா வங்கக்குருவையப் பண்ணுங்கட்டு
செம்பையுடன் கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
வாரப்பா செங்கையான் சாறுவிட்டு
வளமாக அதன்பிறகு சொல்லக்கேளு
ஆரப்பா அரிவாள்கள் முத்தாவினை
அப்பனே பதின்ஜாமம் ஆட்டிக்கொண்டு
காரப்பா வழித்தெடுத்துப் பில்லைசெய்து
நலமான கோழியுடன் தன்னைப்போட்டே. (247)

போட்டெடுக்க முருக்கம்பூப் போலேயப்பா
புகழான செந்தூரங் காந்திமெத்த
வாட்டெடுக்கப் பாண்டுவுஞ் சக்குத்தேனில்
வளமாகக் கொடுத்துவிட பறந்துபோகும்
காட்டெடுக்கத் திரிகடுகு சூரணத்தில்
கலமாகக் கொடுத்துவிட கூயமெட்டும்போம்
காட்டெடுக்க மேகமது இருபதுக்கும்
கணமான அனுபான மறிந்துகொள்ளே (248)

கொள்ளப்பா ரேனிலே கொண்டாயானால்
கூறுகெட்ட தோஷமெல்லாம் குலைந்துபோகும்
விள்ளப்பா கொடிவலிக் கியமுத்திலேதான்
வேதாந்த செந்தூரம் போட்டுக்கொண்டால்
கள்ளப்பா அறுபத்து நாலும்போகும்
கனமான காமாலை விஷாசனி
முள்ளப்பா ஜன்னியதின் மூன்றும்போகும்
முறையான இம்முறைப்போல் சொல்வாய்பாரே.

முப்பூவின் செந்தூரம்.

சொல்லவே யின்னமொரு செந்தூரங்கேளு
சொற்பெரிய முப்பூவின் செந்தூரமையா
அல்லவே கல்வத்தில் முப்பூவிட்டு
அப்பனே எருக்கின் அழும்பால்வார்த்து
செல்லவே அரைத்துமே முத்தாபால்வார்த்து
மேலான கல்வத்தில் ஜாமமாட்டு
கல்லவே வழித்தெடுத்து வில்லைசெய்து
கனமான ஓர்காயக் கலசம்போடே.

போட்டப்பா அதன்மேலே வித்தாக்குழி
புகழ்பெரிய மண்சீலை யதன்மேல்போடு
அடப்பப்பா முழுப்புடந்தான் போட்டெடுத்து
அப்பனே அருணன்போல் காந்திவீசும்
காட்டப்பா செந்தூரம் நற்பதுநாட்கொண்டு
கனமான சட்டைதள்ளி திரேகம்பொன்னாம்
கட்டப்பா செந்தூரம் பூரணாதி
கனமான பூரணாதி கொண்டு கொள்ளே

கொள்ளவே செல்லியரும் பலவுகொண்டு
கூறான வாசியது மூலத்தேகும்
விள்ளவே யான்விண்டேன் யார்தான் விண்டார்
வேதாந்த தன்வந்திரி விண்டேனையா
கள்ளமே யில்லாமல் சொன்னேனையா
கருத்துள்ள ராசிவான தேவீர் தேவீர்
கொள்ளவே நருடமென்ற கேள்வியுள்ளோர்
[illegible]

நன்றாக இருப்பதற்கு இவ்விதமாய்க்கேளு
 நலமில்லா மடையர்களும் செவிடர்தானும்
குன்றாக குருவென்றும் ஆசிரியனென்றுங்
 கூறுகெட்ட மடையர்களோ மெத்தவுண்டு
பன்றாகக் காவிகட்டி லங்கோடுகட்டி
 பரமான என்பேரன் யோகதண்டுவைப்பார்
வன்றாகக் கர்மமென்ற சண்டாளஞ்செய்வார்
 வளமான கர்மிகளாய் மடிவார்பாரே. (253)

பாரடா அவரிச்சை யாலேசெய்த
 பாவமடா எத்தேசம் போகுலென்ன
ஆரடா அகஸ்தியருட முத்திரையைப்பெற்றால்
 அப்பனே மாற்றனென்ற சித்தன்பேரு
காரடா யவதரித்தால் சிக்கு...
 கனமான இச்சைபடி தரித்தோர்கற்மி
வாரடா கற்மியவர் தரித்தாரானால்
 வளமான மதத்தால்கெட் டலைவார்பாரே. (254)

பரென்ற இல்லறத்தில் யோகஞ்செய்து
 பரிவாக பூரணத்தை கொண்டுதேர்ந்து
ஆரென்ற யாக்கைகரு கற்பங்கொண்டு
 அப்பனே சாரணையின் பழக்கம்பண்ணி
வாரென்ற முறைப்புமை செய்துக்கொண்டு
 வளமான சாரணைகொண் டேறிவாசீ
நாரென்ற பிரமன்பணி விடைகள்செய்வான்
 நலமான ஆயிசுதான் வளர்ந்துப்போச்சே. (255)

போச்சென்ற வாதத்தா லென்னவாகும்
 பொருளான செவிடர்களே யோகம்பாரு
ஆச்சென்ற யோகமதை விட்டீரானால்
 அப்பனே சடலமதற் கழிவேபாச்சு
வாச்சென்ற மாய்கையினால் வாதம்பார்ப்பார்
 மடையருக்கு யோகமது கசப்புமாச்சு
நாச்சென்ற வாதமது மடையருக்கு
 நலமாகத் தித்திக்கு மட்டிமாடே. (256)

மாட்டப்பா புத்திகெட்ட மடையருக்கு
மகத்தான அறிவதுதான் விளக்காதப்பா
ஆட்டப்பா அவரவர்கள் மத்தாப்போலும்
அப்பனே கெட்டலைவார் மதங்கொண்டு
காட்டப்பா புத்தியுள்ளோர்கள் பெரியோர்க்குக்
கனமான கல்விகள்தான் விளக்கமாகும்
நாட்டப்பா நாடெல்லாஞ் சுற்றினாலும்
நலமான அர்மைதா கிட்டாதாமே. (257)

பாரப்பா சன்மார்க்க அனைவர்க்கேகேளு
பண்பான யோகமடா ஞானம்போக்கு
ஆரப்பா அறிவார்கள் ஞானப்போக்கை
அப்பனே ஞானமடா யோகவாழ்வு
காரப்பா கனகர்கள் நடனக்கண்டால்
கனமான வாழ்வதுதான் பாரப்பாரு
ஈரப்பா சித்தர் சமாதியானப்பாரு
அந்தந்த வேதமடா சித்தியானப்போக்கே. (258)

ஏக்கப்பா ஐக்கியமாம் சித்தர்சொன்னார்
உயர்ந்தபெரிய அதைப்பெற்றுத் திறந்தேனப்பா
சாக்கப்பா சித்தர் வாக்கியமென்று
வாமமான சித்தர்கள் பணிந்தார்பாரு
பக்கப்பா சகலத்தை மதித்தேதான் நம்
மகத்தான அறிவுள்ளோர்க் குருதானப்பா
நாக்கப்பா முன்சொன்ன வாசிருட்டம்
நலமான சொர்க்கத்தை சொல்வேன்கேளே. (259)

சத்திபீட நாற்பத்துமுக்கோணங்களு மெழுத்துகளும்

கேளப்பா பீடமது சத்திபீடம்
கெடியான பீடமது சொல்வேன்கேளு
காணப்பா நவகோணம் நிற்கொண்டு
நல்லாக அதிலேழும் கோணங்கீறி
[illegible] அதனடுவே முக்கோணங்கீறி
வளமான கோணமடா மகத்தான கோணம்
ஆணப்பா [illegible]த்தின் மேலேகேளு
அப்பனே வட்டமொன்று வரையப்போமே (260)

போடப்பா நாற்கோணம் நாற்சதுரம்போடு
பொருளான சதுரமடா இருவகையாய்ப்போடு
வாடப்பா வரைப்பிடித்து முக்கோணங்கீறி
வளமாகச் சுற்றிலுந்தான் முக்கோணங்கீறு
நாடப்பா சுற்றிலுந்தான் கீறிக்கொண்டால்
நலமான கோணமடா நாற்பத்துமுக்கோணம்
சாடப்பா சுயமாத்தை நடுவேநாட்டு
சமர்த்தான ஊமையடா நடுவேவையே. (161)

வையப்பா ஊமைதனை முக்கோணத்தில்
வளமான * ஐங்கோணத் தட்சரத்தைக்கேளு
கையப்பா உம்மென்று நடுவேபோட்டு
கனமாகச் சுற்றிலுந்தான் போடக்கேளு
நையப்பா நங்கென்றும் உங்கென்றுமாட்டு
நலமான வங்கென்றும் ரீங்கென்றுமாட்டு
ஐயப்பா இங்கென்றும் ரங்கென்றுமாட்டு
அப்பனே மங்கென்றும் லங்கென்றுமாட்டே. (262)

[illegible]வே [illegible] டிங்கென்றுமாட்டு
வளமான ஐங்கோண அட்சரத்தைச் சொன்னேன்
வாட்டவே நவகோணத் தெழுத்தைக்கேளு
வளமான மேல்முடியில் அகாரம்போடு
நாட்டவே யதிஉத்தரம் இகாரம்போடு
நலமான வடக்கினிலே உகாரம்போடு
காட்டவே ஈசானியத்தில் மகாரம்போடு
கனமான கீழ்த்திசையில் ஓங்காரம்போட்டே. (263)

[illegible] சனிமூலை அவ்வும்போடு
புகழான தட்சணத்தில் கிலியும்போடு
நாடடா கன்னியுட மூலையில்தான்
நலமான ஸ்ரீயுமென்று காட்டிடாய்நீ
வாடடா ஒருகோணம் அப்புறத்தைப்போடு
வளமான பத்தினிலும் அடங்கினர்பார்
காடடா நாற்பத்து முக்கோணத்தில்
கனமான ஐம்பத்தோ ரட்சரத்தைவையே. (264)

---

* ஐக்கோணத்தட்சரம் ஐங்கோணத்து அட்சரம்.

ஐயப்பா அதன்மேலே விருவிளையாடும்போமே
வளமாக காலூன்றி காளிதழுந்தீபோமே
ஐயப்பா காளிதழ்க்கும் அட்சாத்தமதப்பேகேளு
நலமான வயிரவனும் வீரபத்திரன்
ஐயப்பா காளியுடன் இருவருமே
கணக்காக அவரவர்க்கும் ஸ்தானங்கேளு
மெய்யப்பா மேற்கினிலே வீரபத்திரன்
மேலான வயிரவனைக் கிழக்கேவையே.

ஐயடா தெற்கினிலே காளியைவை
மெய்யான இருளனைத்தான் வடக்கேவைப்பாய்
ஐயடா காளிதழ்க்குமால் தேவதைகட் சொன்னோம்
நலமான நவகோணஞ் சூலப்போமே
ஐயடா ஞானத்தி பொன்பதிதழுப்போமே
நலமான மந்திரகம் இதழ்நீப்போமே
மெய்யடா ஞானக்கோணம் ஞுந் தழுவமிமே
மெண்மேதாக் குறித்திவ் நீக்காமல்பட்டே

காட்டிலே புக்கோகை மூன்றி தழுவிட்டாலே
நலமான வனதுபடா வாமயவமைய
காட்டிலே மாமைதன்னப் போ துருதன்பேடா
நலமான அமையடா யாசிடடா
மாட்டிலே வேண்டாக்கோல் வல்லமைசத்தி
மேலான சத்தியடா கதசத்தி
மாட்டிலே மகதிதான்நம் மொசாமேனன்கேளு
மகத்தான பூசைசெய்து மோகதிசெப்பே.

மெய்யடா என்பகிமே சொல்லக்கேளு
மெய்யான சக்கரத்தைப் புவிக்கேவைத்து
ஜடா அபிஷேகம் அமுக்கஞ்செய்து
அப்போ பட்டுமேனி சந்தனமுகக்து
ஐயடா கஸ்தூரி புனுகுபூரம்
நலமான பசிகங் சவ்வாதுசாத்தி
மெய்யடா சக்கரத்தின் மேலேவைக்கா
மேலான சல்லியாய் பாவனையே.

வைத்தடா செம்பட்டு அதைதான்சாத்து
 வேதாந்த புட்பமொடு பரிமளமுஞ்சாத்து
ஐத்தடா மதனவல்லிக் கொலுவில்சாத்து
 அப்பனே * சமிதைகொண்டு ஓமஞ்செய்து
மெய்த்தடா மதியமுர்தந் தன்னைவைத்து
 மென்மேலும் பால்பழங்க ளுபசாரஞ்செய்து
நைத்தடா தூபமொடு தீபங்காட்டி
 நாதாந்த சத்தியென்று தோத்திரஞ்செய்வே.

செய்யடா என்மகனே சொல்லக்கேளு
 ஜெயமான மூலமடா மூலாதாரம்
ஐயடா ஆதார மேலாதாரம்
 அப்பனே மேல்நோக்கிக் கீழ்நோக்கும்வீடு
வெய்யடா வேதாந்த வீடுதானப்பா
 வேதாந்த வாசியது ஒடுங்கும்வீடு
கையடா மூலத்தில் நிற்கும்வீடு
 கனவீட்டில் வாசியது எழும்பும்பாரே.

பாரடா விந்தாலும் வியாதியாலும்
 பகாரிய அன்னமில்லாச் சூட்டினாலும்
காரடா கன்மத்தா லேகம்போகும்
 நாதாந்த வகையாலும் வினையினாலும்
வாரடா இவ்வகையினால் ஸ்வாசம்போச்சு
 வளமான வீட்டிலடங்கும் விவரங்கேளு
காரடா இம்மென்று இழுத்துக்கும்பி
 கனமாக அடக்கையிலே மூலம்புக்கும்பாரே.

பாரப்பா விடுகையிலே உம்மென்று தியானம்
 பரிவாக எடுக்கையிலேமுன் விதமாய்க்கும்பி
ஆரப்பா அறிவார்கள் வாசிசூட்சம்
 அப்பனே திறந்துவிட்டேன் முன்னேதானடா
நேரப்பா ஐங்காயம் முப்பூங்கூடி
 நெல்லெடைவா யடக்கவே அமுர்தமூறும்
காரப்பா பூரணதி யமுர்தங்கொண்டு
 நலமாகபூரணத்தைக் கும்பித்துப்பாரே.

* சமிதை-ஓமவிளகு.

பாரெனவே பூரணத்தி யதனிலப்பா
பண்பான வாசியது மடிந்துபோச்சு
காரெனவே கருவிகள்தான் தொண்ணூற்றாறு
கனமாக வருகிறது கற்பாலாச்சு
ஆரெனவே விந்துவிதன் கும்பித்தாக்கால்
அப்பனே நாற்பதுகாள் பழக்கம்பண்ணு
வாரெனவே வாலைமன்னே குத்திக்கொண்டு
வளமாக கால்கழுத்தில் சிக்கம்போடே.

சிக்கமிட்டு யோகதண்டு இருபுறமும்வைத்து
செயலாக மான்தோலில் குந்துக்குந்து
வக்கமிட்டு ஒருநிலையாய் ஒருதலமாய்நின்றால்
வகாரமுள்ள பதிதோன்றும் பாருபாரு
பக்கமிட்டு நாற்பதுநாள் ஒருமனதாய்க்குந்து
பகருமிரு நினைவுதனை வைக்கவேண்டாம்
தர்க்கமிட்டு உக்கிரலை ராக்கியங்கொண்டு
தருமந்தான் ஒருமனதாய் நில்லுநில்லே.

திற்கையிலே பொருமேவனே போசனங்கொள்
நேரான போசனத்தைத் தள்ளவேண்டாம்
வற்கையிலே கள்ளுடன் சாராயமாகா
வளமான கஞ்சாவு மாகாதுபாரு
கற்கையிலே அமுர்தமது கொள்ளும்போது
கனமான புளியுடனே புகையுமாகா
மற்கையிலே வாசியுட அமுர்தங்கொள்ளு
மகத்தான போதமடா வாசிதானே.

போதமது கொள்ளையிலே காற்றுமாகா
புகழான வாசிகொண்டால் சித்தன்சித்தன்
ஆதமது இல்லாத சடலத்தைத்தான்
அப்பனே நிறுத்துமது அருமைமெத்த
வாதமது செய்தாக்கா லென்னகீர்த்தி
வளமான சடலத்தை நிறுத்தவேணும்
காதமது திரிந்தாலு மென்னகீர்த்தி
கனமாக இல்லறத்தில் யோகஞ்செய்யே.

செய்யயிலே யொருவருஷஞ் செய்தானாகில்
ஜெயமான பிரமனவன் இவர்க்கிடுண்டோ
வையயிலே ஐம்பூத வாசியாலே
வளமாக சுவசத்தி வாசியாலே
அகப்பயிலே உண்மையனும் வாசியாலே
கனமான கருவிகள்தான் தொண்ணூற்றாறும்
மையயிலே கூடிமேது வாசியாலே
வலமான வாசியின்று லெல்லாமாச்சே. (277

கருங்கையான்கற்பம்.

ஆச்சென்ற வாசியைநீ மறக்கவேண்டாம்
அப்பனே கருங்கையான் கற்பங்கேளு
வாச்சென்ற பிண்டத்தி லெருகைக்கொட்டி
வாமான கருங்கையான் அதன்மேல்வைத்து
போசசென்ற சுத்தசலம் வாருவாரு
புகழ்பெரிய செடியாகிப் பச்சைகொள்ளும்
நாச்சென்ற கருங்கையான் நாற்பதுநாட்சென்றால்
கனமான கருங்கையான் விருட்சம்போலாமே. (278)

ஆச்சென்ற கருங்கையான் நாற்பதுநாட்கொள்ளு
அப்பனே சட்டையது எழுந்தள்ளும்
காமென்ற அமுர்தமது கனிந்துபாயும்
தனமான கருங்கையான் மகத்துவமெத்த
வாமென்ற வழலைகையான் இதுதானப்பா
வளமான கையானை மண்டலமேகொள்ளு
போமென்ற கையானில் வாசிசித்தி
புகழ்பெரிய ஞானமொடு யோமஞ்சித்தே. (279)

மேனிக்கற்பம்.

சித்தாக இருப்பதற் கின்னங்கேளு
செயலான மேனிக்கற்பஞ் சொல்வேனப்பா
மத்தாக மேனிசெடிக் கொண்டுவந்து
மகத்தான தலைப்பிண்ட எருவும்போட்டு
நத்தாக செடிபுதைத்துச் சொல்லக்கேளு
நாதாந்த சிறுநீரை வார்த்துக்கொண்டு
மெத்தாக அறுபதுநாட் சென்றுதானால்
மென்மேலும் விருட்சமதாய் செடியாய்ப்போமே. (280)

போகுமடா கைபாக மாகவை
பொருளான நீரைத்தான் பதன்மாய்வாரு
வாகுமடா விருட்சத்தைத் தொண்ணூறுநாட்கொள்ளு
வளமான * யாக்கையடா அழிவோ இல்லை
நாகுமடா முப்பூச்சுண்ணம் போட்டுக்கொள்ளு
நாதாந்த கற்பமடா மேனிக்கற்பம்
ஆகுமடா யாக்கையது வலுத்துப்போச்சு
அப்பனே யாக்கையது எழும்போலாச்சே. (281)

ஆச்சென்ற வாசிக்கு உயிர்தானாகும்
அப்பனே வாசியடா சித்தனின்றான்
காச்சென்ற கருவிகளை சேர்க்கச்சேர்த்து
கருவாக நிற்குமடா வாசிவீடு
வாச்சென்ற வழிதனையும் நன்றாய்ச்சொன்னேன்
வளமான கைபாகம் நன்றாய்ச்சொன்னேன்
நாச்சென்ற சற்குரு அருள்தன்னாலே
நன்றாகச் சொல்லிவிட்டேன் நாதந்தானே. (282)

ஐங்கோலஜெயநீர்.

நாதந்தான் ஐங்கோல ஜெயநீர்கேளு
நல்லான பிண்டமடா ஐங்கோலபிண்டம்
வாதந்தான் இதற்கேடா இதுவிட்டாக்கால்
வளமான வாதமெல்லாம் அழிந்துபோச்சு
நாதந்தா னில்லையடா ஐங்கோலபிண்டம்
கனமான பிண்டமடா சொன்னேன்கேளு
மாதந்தா னொந்தானே மாதப்பா
மகத்தான அண்டத்தை யுடைத்துக்கொள்ளே (283)

சொன்னப்பா வீரமுடன் பூரக்கரிப்புக்
குணமான வெடியுப்பு அண்டச்சுண்ணம்
அன்னப்பா இவையெல்லாம் பொடித்துக்கொண்டு
அப்பனே அண்டத்தில் போட்டுக்கொண்டு
விள்ளப்பா மேல்நோக்கி வானம்பார்த்து
விசையாகப் பனிபெய்யுங் காலந்தன்னில்
மன்னப்பா மதிதனிலே வைத்திட்டாக்கால்
மகத்தான ஜலமாகி நீராய்ப்போமே. (284)

* யாக்கை உடல்.

போமப்பா நீர்தன்னைப் பதனம்பண்ணு
புகழான நீரப்பா ஐங்கோலநீர்தான்
வாமப்பா வாதிகளே நாமங்கேளு
வளமான ஐந்தருவாம் ஜெயநீரென்பார்
காமப்பா கும்பிடென்றே யேரிநீரு
கனமான ஏரிபுடசத்திநீரு
நாமப்பா கோரையுட ஜெயநீரென்பார்
நலமான ஐந்துவகை பானநீரே. (285)

நீரென்ற வழலைநீர் சவர்க்காரநீர்தான்
நிசமான சங்கினியின் காதநீரு
வாரென்ற ஐங்கோல சங்கினிதானப்பா
வளமான எட்டாவ சித்தினிதான்பாரு
காரென்ற ஒன்பதுடன் பத்துந்தாண்டா
கனமான பதுமினிதா னென்றபேரு
ஆரென்ற மூன்றுடனே நாலுந்தாண்டா
அஸ்தினி பெண்ணாம் அருளினேனே. (286)

அருளினேனும் சித்தினியும் அஸ்தினியும்பாரு
அப்பனே சங்கினியும் பதுமினியுந் தாண்டா
வருளினேனும் சகலவித்தை பிரித்துச்சொன்னேன்
வளமான சித்தர்கள்தான் மறைத்துச்சொன்னார்
நருளினேனும் ஈசனவர் தர்பயாவென்றான்
நலமாக அடிவணங்கி தெண்டன்செய்தேன்
கருவினார் கருவிகள்தான் காதிற்சொன்னார்
கனமாக பான்கண்டு திறந்திட்டேனே. (287)

திறந்திட்டே னென்றதொரு விவரங்கேளு
திறமான சித்தர்களோ டொக்கச்சேர்ந்தேன்
வரந்திட்டே னென்றவர்தான் குலமென்னவென்றார்
வளமான என்குலந்தான் கிரையனென்றேன்
அறந்திட்டே னென்றவர்தான் தர்க்கஞ்செய்தார்
அப்பனே தத்துவத்திற் கிழித்திட்டேன்பார்
நறுத்திட்டே னென்றதோர் ஜாதியொன்று
நலமான சாதியடா ஆண்பெண்ரண்டே. (288)

ரண்டான சாதியடா பலசாதியாச்சு
* ரேசக 0 பூரகமுமது ஒன்றாய்ப்போச்சு
வண்டான என்மனதை சோதித்தார்கள்
வளமான என் ஞானங் கண்டாரையா
அண்டான அவர்மனந்தான் பூரித்தார்கள்
அப்பனே தன்வந்திரி பகவானென்றார்
கண்டான வசிஷ்டருட ஆசீர்மப்போமென்
கனமான வசிஷ்டர் தர்க்கஞ்செய்தாரே. (289)

தர்க்கமிட்ட அவரோடே யுத்தாரஞ்சொன்னேன்
தனதாக அவரெனக் காசீர்வதித்தார்
வர்க்கமிட்ட அறுபத்து நால்பேரண்டை
வயையாக அவரவர்தன் வரங்கள்பெற்றேன்
மர்க்கதட்ட மௌனத்தில் சகஸ்திரமிருந்தேன்
மகத்தான மௌனசிவ யோகம்பெற்றேன்
கர்க்கமிட நந்தீசர் பாதஞ்சேர்ந்தேன்
நலமாங் நீசரென வளர்த்தார்பாரே. (290)

நூல்கோர்வை.

பாரப்பா என்னுடைய கோர்வைசாஸ்திரம்
பண்பாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களு
ஆரப்பா அறிவார்கள் கலைக்கியானமகிமை
அப்பனே கலைக்கியானந் தண்டகமும்பாரு
நேரப்பா இருநூறும் பாருபாரு
நிசைதயகுஸ்திர மெழுபத் தொன்றும்பாரு
காரப்பா என்னுடைய மூப்பூபாரு
கனமான ஜெயநீர்தான் ஐம்பதுமொன்றாமே. (291)

கிணையப்பா இந்நாலின் மகிமைகாணு
காணுட்டா யிந்நூல் மகிமைமெத்த
வாணப்பா சுசடர்களோ வாதிமாடே
வளமான இந்நூலைச் சோதித்தேறு
ஆணப்பா இந்நூலை கொடுக்கப்போகார்
அப்பனே சாஸ்திரத்தைத் தேடிவாங்கு
மாணப்பா மடையருக்கு அகப்படாது
மகத்தான சிவயோகி பார்ப்பார்பாரே. (292)

* ரேசகம்-சுவாசம்வெளிவிடுதல்.
0 பூரகம்-மூச்சுஉட்புகுதல்.

பார்க்கவே சகலமுந்தான் தோன்றும்பாரு
பண்பான சிவயோகிக் கிந்நூல்காணும்
ஆர்க்கவே சமாதிக்குள் கற்பங்கொண்டு
அப்பனே யோகநிஷ்டை யஷ்டாங்கஞ்செய்து
நீர்க்கவே கெவுனத்தி னோட்டம்பார்த்து
நலமான வாலைப்பெண் ணஷ்டாங்கஞ்செய்து
தார்க்கவே கபாலத்தில் மதியமுர்தம்வாங்கு
கனமான யோகருகை யதனிற்கொள்ளே. (293)

கொள்ளப்பா சமாதிக்குள் தலைவறுக்கிக்
கொண்டுவிடு சாரணைமே லேறிக்கொண்டு
அள்ளப்பா சித்தரண்டை வந்துசேரு
அப்பனே யோகமுர்தம் பூட்டுவார்கள்
வள்ளப்பா லோகத்தில் நின்றயானால்
வாரிதிபோல் பிரமனவன் கொண்டுபோவான்
தள்ளப்பா சடையர்கள் நூல்பார்த்தாலும்
தனையேற மாட்டார்கள் கண்டிலாரே. (294)

வைரவர்தியானம்.

காணடா நானிருக்கு மிடமறிந்து
கைப்பொருளை மிந்நூலீ தலைவாங்கு
வாணடா வைரவர் தியானங்கேளு
வளமான வங்கென்றும் நங்கென்றுஞ்சொல்லு
நாணடா ஸ்ரீங்கென்றும் ஷங் ஷங்கென்றும்
நலமான வயிரவர் சுவாகாவென்று
ஆணடா லட்சமுரு நாற்பதுநாள்செய்து
அப்பனே தூபமுடன் தீபங்காட்டே. (295)

காட்டவே ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து
கனமான வில்வபத்தா ர்ச்சனைதான்செய்து
வாட்டவே பால்பழங்கள் பலகாரங்கள்
வளமான பாயசம் நெய்தேன்வைத்து
நாட்டவே நமஸ்கார வுபசாரஞ் செய்து
நலமாக நாற்பதுநாள் செய்யும்போது
ஆட்டவே அதிசய வசியமாவான்
ஆனதொரு வடுகனவன் கைவசமாய்ப் போச்சே. (296)

சுப்பிரமணியர் தியானம்.

போச்சப்பா சுப்பிரமணியர் தியானங்கேளு
பூமான அரீங்கென்றும் சரீங்கென்றுஞ் சொல்லு
காச்சப்பா கங்கென்றுஞ் சங்கென்றுஞ்சொல்
கனமான பரீங்கென்றும் ரீங்ரீங்கென்றும்
வாச்சப்பா சுப்பிரமணியதேவா வாவென்று
வளமாக நாற்பதுநாள் லட்சமோது
காச்சப்பா வடைதோசை பப்பமோடு
நலமான தேனுடனே பாயசம்வையே. (297)

வையப்பா புட்பமொடு புனுகுகந்தம்
வளமான கஸ்தூரி புனுகும்வையே
கையப்பா மண்டலந்தான் உபசாரஞ்செய்யே
கனமான கர்த்தனவன் வசியமாவான்
மெய்யப்பா சுப்பிரமணிய தியானம்வேணும்
மேலான வடுகனுட தியானம்வேணும்
ஐயப்பா இவரைவிட்டால் வாதமேது
அப்பனே யோகமொடு ஞானமேதே. (298)

ஏதப்பா வயித்தியந்தான் வசிகரமே
பெண்மகனே இவரைவிட்டால் பொய்யாம்பாரு
வாதப்பா மடையரவர் கூடிக்கொண்டு
வளமான தர்க்கங்கள் விளைச்செய்வார்
ஆதப்பா அடையாள மில்லாக்கற்பம்
அப்பனே கஞ்சாவைக் கற்பம்கொள்வார்
போதப்பா பித்தவெறி மேலேகொண்டு
புலம்புவார் மாண்பரவர் மட்டிவீணர். (299)

வீணப்பா வீணைப் புலம்புவார்கள்
வீணப்பா பொருளறியா மட்டிமாடு
ஆணப்பா ஆணவத்தால் வழிமீறிப்போவார்
அப்பனே அதன்மூலம் சிரசிலேறி
மாணப்பா மாண்டிடுவார் கபாலஞ்சுட்டால்
மகத்தான பித்தாசன் கோபமாவான்
காணப்பா இதுவின்றி மதியமூர்த்தங்கொண்டால்
கனமான பார்வையது அழிபொன்னாமே. (300)

ஒன்றுது பலபத்தி விட்டுத்தன்று
நிலைதாந்த புத்தியாய் நின்றிருக்கும்
கன்றுது கல்வியது மிகமேலேதான்றும்
கன்மான வாசியது சுதனைத்திற்சிக்கும்
அன்றுது அறிவாலேந் குணமூன்றைக்கட்டி
அப்பனே பாகமையதி வைத்தியனைக் கண்டான்
வன்றுது அஷ்டவெகு பாக்கியமீவான்
வளமான எம்பிரான் அகத்தைக்கண்டானே (301)

கண்டதனு வைத்தியனென்ற பெருமாச்சு
மனமான அகத்தியனடா கண்டான்பாரு
விண்டதனால் யான்விண்டேன் யார்விண்டார்கள்
விலையில்லா இரக்கத்தால் விண்டேன்பாரு
அண்டதனால் மூந்நூறுங் கண்டபேர்க்கு
அரனெனவே பொருளுண்டாம் அருளினென்பார்
மண்டதனால் இந்நூலைக் கண்டபேர்க்கு
மகத்தான இவ்வோதி பெண்ணலவே. (302)

ஆமப்பா இந்நூலைப் பதனம்பண்ணு
அப்பனே நல்லோர்கள் பதனஞ்செய்வார்
வாமப்பா இந்நூலை யெடுத்துக்கொண்டு
வளமாக நீயெடுத்துப் பூசைபண்ணு
காமப்பா கல்வியறி வெல்லாந்தானுன்
கனமான இந்நூலைக் கைவிடாதே
நாமப்பா மூந்நூறும் பாருபாரு
வளமான கருக்கிடை நிகண்டிதுதான் முற்றே. (303)

நன்வந்திரி–கருக்கிடை நிகண்டு–௩௱
முற்றுப்பெற்றது.

பொருளட்டவணை.

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அ		சத்திபிடாரம்... [illegible] கட்டுங்கரு மெழுக்கு சல்லம்	68
அகஸ்தியர்	6	சருவரோகநிக்கும் சரக்குச்செந்தூரம்	68
அஞ்சனம்	52	சன்னிமின்பெயர்	7
அண்டச்சுண்ணம்	24	சி	
அமுரிகற்பம்	57	சிந்தூரம்	60
இ		சிவ[illegible]	16
இரசகுளிகை	48	சிவமுப்பூச்சுண்ணம்	19
இராசியதி[illegible]	32	சு	
இரோசனு[illegible]	2	சுத்தஜலத்தின்பெயர்	14
உ		சுப்பிரமணியர்திராவகம்	3
உரோமத்[illegible]க்கிற்கள்	30	சுப்பிரமணியர்திராவகம்	84
உ[illegible]	40	சுவாசகங்களிதெரிவம்	2
உ[illegible]பெயர்	18	சுழியின்விவரம்	5
ஊ		ஞா	
[illegible]	[illegible]	ஞா[illegible]த்தின்[illegible]	32
எ		த	
[illegible]	[illegible]	[illegible]ஜெயநீர்	13
க		தி	
கருங்கை[illegible]	71	[illegible] திராவகம் [illegible]	
கல்லுப்பு	2	[illegible]	3
கல்லுப்பின்[illegible]	24	திரவ[illegible]கங்களி	
கல்லுப்பு[illegible]	30	[illegible]த்திருப்பு	
கல்லுப்புச்சுண்ணம்	35	ந	
கருவிக்கு[illegible]	31	நஞ்சுக்கொடியின்பெயர்	23
கல்லுப்புஜெயநீர்		நா	
கி		நாளிதல்	11
கிரோதாயுகத்திற்சித்தர்களின் [illegible]	8	நாவிகொள்ளல்	82
கு		நாசிக்குரை	15
குருஅண்டஜெயநீர்	31	பு	
ச		புருடருக்குவா[illegible]	[illegible]
ச[illegible]ண்டச்சுண்ணம்	20	புளியின்பெயர்	1
[illegible]முப்புபெயர்	17		

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
பெ		வல்லாரைக்கற்பம்	54
பொய்த்துறவி	36	வழலையின்பெயர்	9
ம		வா	
மதிஜெயஸ்ரீயின்பெயர்	22	வாசியின்சூத்திரம்	2
மதிஜெயஸ்ரீ	21	வாலைபூசை	22
மதிமயக்கட்பொடி	43	வாலையின்பெயர்	6
மதிமயூர்த்தகற்பம்	57	வாலையின்பெயர்	,,
மாரணமுப்பூ	51	வாலையின்வயது	5
மு		வெ	
முப்பூக்கன்னப்பெயர்	19	வெடியுப்பு	27
முப்பூவின்செந்தூரம்	64	வெடியுப்புக்கட்டு	[illegible]
மூ		வெடியுப்புச்சுண்ணம்	29
மூளையின்பெயர்	11	வெடியுப்புசெயநீர்	30
மே		வை	
மேனிக்கற்பம்	71	வைத்தியகுருமுப்பூ	[illegible]
வ		வைத்தியகுருவின்பெருமை	37
வசியவைத்தியம்	58	வைராவர்தியானம்	33
வசியவிபூதி	59		

பொருளட்டவணை.

முற்றுப்பெற்றது.

77491